

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · primer període · sèrie C · número 38

Comissió de Cultura

Sessió 2, divendres 2 de juliol de 2021

Presidència de la Sra. Maria Dolors Sabater i Puig

TAULA DE CONTINGUT

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual

355-00009/13

4

---

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CC

La sessió de la Comissió de Cultura (CC) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Maria Dolors Sabater i Puig, acompanyada de la vicepresidenta, Sílvia Romero Galera, i del secretari, Engelbert Montalà i Pla. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora. Hi són presents els diputats Helena Bayo Delgado, Rocio Garcia Pérez i Gemma Lienas Massot, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Irene Aragonès Gràcia, Jenn Díaz Ruiz i Mònica Palacín i París, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Maria Antònia Batlle i Andreu, Francesc de Dalmales i Thió, Mònica Sales de la Cruz i Francesc Ten i Costa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Lucas Ferro Solé, pel G. P. d'En Comú Podem, i Anna Grau Arias, pel G. P. de Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió la consellera de Cultura, Natàlia Garriga Ibáñez, acompanyada del secretari general del Departament de Cultura, Jordi Foz Dalmau.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Sessió informativa de la Comissió de Cultura amb la consellera de Cultura sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual (tram. 355-00009/13). Consellera de Cultura. Sessió informativa.

La presidenta

Bona tarda a tothom. Si us sembla, si aneu seient, aniríem per començar.

Molt bé, doncs, molt ben vingudes i ben vinguts a totes i a tots aquí a aquesta sessió. Donem la benvinguda i agraiem especialment a la consellera, la senyora Natàlia Garriga Ibáñez, que ens acompanyi per presentar-nos el pla de legislatura, i al secretari general del Departament de Cultura, el senyor Jordi Foz Dalmau. Igualment la benvinguda a tot l'equip que ens acompanya en aquesta sessió: els directors generals, caps, secretaries, assessories... També no només a l'equip tècnic, sinó també d'institucions i al gabinet tècnic, agrair-vos que ens acompanyeu.

I abans de passar a començar la sessió, preguntar-vos si hi ha algun grup que hagi de comunicar algun canvi, si us plau. *(Pausa.)*

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, jo mateix, el diputat Lucas Ferro, substitueixo la Jessica González, que és la portaveu en aquesta comissió.

La presidenta

D'acord. Algú més? *(Pausa.)* Molt bé. Faig un breu recordatori de com funcionarà la sessió: en principi... *(veus de fons)* Sí?

Francesc Ten i Costa

Perdoni, disculpi, presidenta, substitucions, me n'he oblidat. El diputat Francesc de Dalmales substitueix el conseller Lluís Puig, d'acord?

Moltes gràcies.

La presidenta

D'acord. Molt bé, doncs, començarem amb una primera intervenció per seixanta minuts de la consellera, després d'aquesta intervenció, si es vol, faríem un descans de cinc minuts, cinc-deu minuts, però, si no, seguirem –això ho decidirem conjuntament. I a partir d'aquí, començaríem el torn d'intervencions per un temps de deu minuts de cada portaveu. La consellera tornarà a tenir la paraula per un temps de trenta minuts i els grups tornarem a tenir la paraula per cinc minuts més. I, finalment, tancarà la sessió amb un temps estimat d'un quart d'hora més o menys. D'acord?

Sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre els objectius i les actuacions del Departament en la legislatura actual

355-00009/13

Doncs, moltíssimes gràcies, consellera. Té la paraula.

La consellera de Cultura (Natàlia Garriga Ibáñez)

Presidenta, membres de la Mesa, diputades i diputats, bona tarda. Comparec per primera vegada en aquesta comissió per presentar-vos els eixos principals de la legislatura que ara encetem al capdavant del Departament de Cultura. Aquest és el primer cop que una comissió es comunica també en llengua de signes, per la qual cosa aprofito per saludar a totes les persones que segueixen aquesta compareixença en línia i, en especial, la comunitat signant.

Al final d'aquesta compareixença, entraré en detall en l'estructura del Departament de Cultura, però ara vull citar les persones que m'acompanyen avui aquí, amb les que farem una molt bona feina d'equip. En aquesta mesa comparec acompanyada del Jordi Foz, secretari general del departament, i a la sala m'acompanyen els directors i directores generals, així com les persones que estan al capdavant de les entitats públiques i el personal del gabinet. Vull agrair-los la seva col·laboració i la seva presència avui aquí: Xavier Vila, secretari de Política Lingüística; Josep Vives, director general de Promoció Cultural i Biblioteques; Marisol López, directora general d'Innovació i Cultura Digital; Elsa Ibar, directora general de Patrimoni Cultural; Miquel Curanta, director general d'Empreses Culturals, i Francesc Serés, director de l'Institut Ramon Llull. També vull agrair la presència de la senyora Vinyet Panyella, presidenta del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, que avui ve aquí acompanyada del senyor Jordi Font, vocal del Conca.

Vull començar dient que per a mi la cultura és creativitat, és transformació, és integració, és pensament crític, és diferència i és gaudi col·lectiu. És per això que la cultura és una de les prioritats de la nova Generalitat republicana. La Catalunya del segle XXI, social, feminista, verda, democràtica ha de comptar amb un sistema cultural de referència. Des del Departament de Cultura, la nostra prioritat és reprendre l'activitat cultural al més ràpidament possible i donar resposta a la precarietat que abans de la crisi ja existia en el món cultural i que s'ha accentuat.

En aquests moments, ens trobem en una situació epidemiològicament de rebrot, com tots sabeu. De moment, hem d'esperar que la situació millori, i, per tant, estarem pendents de les indicacions del Departament de Salut. Però ja hem fet passos cap a la reobertura i en farem molts més.

Venim d'una temporada molt dura per als sectors culturals: durant l'any 2020, la caiguda de la seva facturació global va ser del vint-i-quatre per cent respecte a la facturació de l'any anterior, passant dels 4.475 milions d'euros l'any 2019 als 3.387 milions l'any passat.

Nosaltres estem al costat de tots els artistes, creadors, món associatiu i empreses, que viuen moments molt difícils. A finals de l'any 2020 i continuant l'any 2021, el departament va dur a terme la Taula Interdepartamental de les Arts en Viu, que, com bé sabeu, va ser una iniciativa parlamentària que va reunir tot el sector i també altres departaments de la Generalitat. D'allà van sortir quatre grups de treball al voltant dels temes següents: educació i cultura; contractació i condicions laborals; finançament i pressupost, i finalment, mecenatge i programació.

El Departament de Cultura té presents les conclusions d'aquests grups de treball, que demanen, per exemple, promoure programes d'arts escèniques, música i arts visuals en horari escolar; disposar d'informació actualitzada i continuada sobre l'evolució de l'Estatut de l'artista, que en gran part depèn, com bé sabeu, del desenvolupament normatiu per part de l'Estat, o incorporar els fons europeus al finançament de la cultura per generar projectes ambiciosos, cosa que ja estem fent i us explicarem més endavant.

De moment, aquest 2021 s'han aconseguit mobilitzar 26 milions d'euros addicionals per a la cultura més enllà del pressupost previst fins ara per al departament. I l'any 2020, l'import addicional va ser de 50 milions. Tot i això, seguim l'evolució de l'impacte de la crisi del coronavirus en tots els sectors culturals.

Per sectors, el més malparat ha sigut el de les arts escèniques i musicals, amb una caiguda de la facturació de fins al setanta-dos per cent. Les activitats que suposen presencialitat han patit fortament la crisi de la covid.

En el cas del sector multimèdia i audiovisual, el retrocés de la facturació ha sigut el menys accentuat, però la caiguda de la facturació va ser del quinze per cent. El sector del llibre ha patit una pèrdua del catorze per cent. Patrimoni i museus han vist caure la seva facturació fins a un trenta-cinc per cent.

Si mirem les previsions d'aquest any, amb relació al 2020, les arts escèniques estan tenint un creixement del cinquanta-nou per cent; en el cas del multimèdia i audiovisual, el seu creixement estimat fins maig està al voltant del nou per cent, i el sector del llibre està creixent en un vuit per cent.

El retorn a la normalitat en l'àmbit del patrimoni i els museus serà més lent i en el global de l'any 2021 s'estima que, si es mantenen les condicions actuals, arribarem a un creixement anual de l'onze per cent d'ingressos per al sector cultural que, comparat amb l'any 2020, és una millora, però que manté el sector lluny de les xifres de l'any 2019. Tant per convicció com pels efectes de la covid, al departament també tenim l'objectiu de canviar velles inèrcies. Volem construir un sistema cultural de referència per als catalans i les catalanes. La nostra voluntat és endegar una transformació profunda des de l'inici mateix de la legislatura que, amb realisme, diàleg i determinació, permeti a la cultura catalana encarar el futur amb optimisme i perspectives d'èxit a tots els nivells.

Comprendre el sentit transformador de la cultura és clau. Només amb una connexió estreta entre el sistema educatiu, el sistema cultural i el sistema de comunicació aconseguirem una societat sana, creativa, crítica i feliç. Volem posar la ciutadania al centre de la cultura i la cultura al centre de les polítiques públiques. Posar els ciutadans al centre de la cultura és entendre-la com un poderós instrument de canvi social, que es conjuga amb un sistema educatiu inclusiu i transversal, plurilingüe, amb el català com a llengua vehicular i d'integració, un sistema capdavanter en igualtat de gènere i fonamental en l'aprenentatge de l'autonomia personal. Posar la societat al centre de la cultura també significa que volem incidir en el procés de construcció d'un marc de convivència en el qual tota la ciutadania tingui els mateixos drets, les mateixes oportunitats i el mateix compromís amb el bé comú.

Posar la cultura al centre de les polítiques públiques vol dir enfortir el nostre teixit cultural, professional, creatiu, associatiu i empresarial, afavorint també la seva capacitat de creixement i de progrés econòmic. La cultura no es fa sola. La cultura no es fa sola, la construïm tots dia rere dia, amb cada acció que fem, cada sèrie, obra de teatre, pel·lícula o obra d'art que creem i mirem, amb cada llibre que escrivim i llegim, amb cada cançó que escoltem, cantem i ballem, amb cada llengua que parlem i amb cada associació cultural en què participem. La cultura la fa tota aquella gent que, de diferent manera, la treballa cada dia. Vivim en una societat del coneixement que és molt diversa i que és transnacional i hem d'actuar de manera d'això, des de les especificitats de la cultura catalana i cap al món. Sempre oberts, sempre arrelats i sempre de la mà dels creadors i dels públics.

Aquest nou sistema cultural que volem construir escoltant sobretot la ciutadania, amb consens polític, bona governança i lideratge institucional necessita els recursos adequats que permetin impulsar accions que garanteixin l'accés a la cultura, l'impuls de l'audiovisual i el digital, el futur del català, el dret a la creació cultural i l'excel·lència en tota la cadena de valor. Com diu el document Reset, dut a terme pel grup de treball Catalunya 2022, «per poder assolir una societat justa, apoderada i capaç, considerem que l'educació i la cultura són els principals motors de transformacions,

tant personals com collectives i de país. Són la porta d'accés als drets i a l'esperit crític, i cal posar el focus tant a accelerar la transformació del sistema educatiu com en una política cultural orientada al desenvolupament de les persones, i no només en el de les indústries o els equipaments».

Justament, ahir a la tarda, ens vam reunir amb els integrants d'aquest grup, i vam coincidir en què moltes de les seves preocupacions eren les que nosaltres abordàvem en aquesta legislatura i que us expliquem avui. Per assolir-ho, els quatre eixos principals de la nostra acció de govern es fonamentaran en transformació, accés a la cultura, llengua i audiovisual.

El primer d'aquests eixos és la transformació, que es concreta en la construcció d'un sistema cultural de referència. Catalunya és un país ple de talent i de capacitat d'organització. El nostre ecosistema cultural és ric i complex. Hem de ser capaços de bastir un veritable sistema cultural integrat i interconnectat, una xarxa basada en aliances de cooperació i coordinació entre els sectors de la creació, la producció i la difusió cultural i els diferents nivells de les administracions públiques del nostre país.

Cal comptar també amb la complicitat i la participació activa de la ciutadania a l'hora de definir les polítiques culturals i construir plegats estratègies que apropin la creació a tots els sectors socials. La ciutadania ens demana coordinació institucional, transparència, avaluació dels resultats i participació. És moment de redefinir, repensar i revisar les estructures de la gestió cultural i els mecanismes de la presa de decisions per tal d'adaptar-los i actualitzar-los.

La principal acció que farem en aquest sentit és dedicar un 2 per cent del pressupost de la Generalitat a polítiques culturals, fet que satisfarà una demanda del sector i permetrà fer polítiques diferents per a la ciutadania i posicionarà Catalunya entre els països capdavanters europeus en inversió cultural. L'impacte de la covid ha estat especialment profund en un sector que, tradicionalment, no ha disposat de suficient finançament públic i privat. És per això que, des del departament, ens comprometem a treballar per millorar la situació del sector. Per una banda, volem reprendre tot allò que funcionava i, per l'altra, volem construir un sistema més òptim per al context actual.

El Govern s'ha compromès a arribar al dos per cent d'inversió cultural. Ho aconseguirem durant aquesta legislatura, fent un esforç pressupostari superior el proper 2022. Els darrers anys, la plataforma Actua Cultura ha estat molt clara demanant aquest dos per cent i ha aconseguit agrupar tot el sector sota aquesta demanda. No només entenem, sinó que compartim les seves idees. I, per això, aconseguirem aquest canvi en la dotació pressupostària del Govern. Cada euro invertit en cultura ha de tenir el màxim potencial transformador per a la gent. Hem d'aprofitar el màxim d'aquests recursos econòmics addicionals i això vol dir impulsar les millors polítiques públiques escoltant els públics, els creadors, les empreses, les entitats i el conjunt d'administracions públiques. Per exemple, escoltar la gent ens permetrà fer una política de desenvolupament de públics, segmentada de manera que se'n pugui maximitzar l'eficàcia i l'eficiència dels recursos.

Farem especial èmfasi en els joves, en els col·lectius més vulnerables i en aquells segments tradicionalment més allunyats de l'oferta cultural per donar-los veu i eines per apropar-se a les diferents disciplines i propostes creatives.

Tan important és escoltar els grans equipaments, com el Liceu o el Teatre Nacional, com escoltar els petits gestos culturals de la ciutadania, com els joves que componen trap. Per aquest motiu, també enfortirem la Mancomunitat Cultural, que coordina les polítiques culturals entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les diputacions, incorporant-hi una representació dels municipis. Per cert, aquesta és una de les accions que el Conca ens demana que atenem en el seu últim informe anual sobre l'estat de la cultura i de les arts, que ens van entregar aquest dimecres i amb el qual compartim moltes necessitats d'acció. La ciutadania ens demana que ens coordinem.

A més, redefinirem les estructures del Departament de Cultura i la governança dels seus equipaments i organismes per alinear-los encara més a l'estratègia global i millorar i avaluar permanentment aquests objectius.

La nostra intenció no és construir-ho tot des de zero. Som conscients que ens precedeixen equips que han fet una feina molt ben feta i que dins del Govern comptem amb professionals de referència. En aquest sentit, hi ha uns plans que estan ben treballats i que s'han fet consensuadament amb els sectors. La nostra intenció és revisar-los i dotar-los. N'hi ha molts, però dins d'aquests plans vull destacar el Pla nacional de foment de la lectura i dels llibres, el de circ, el de la dansa, el de la música, el de les arts escèniques i musicals, el de la fotografia, el de les arts visuals, el d'arxius i gestió documental. Repeteixo que revisarem i dotarem aquesta feina feta.

Voldria, també, exposar-vos què farem en l'àmbit de suport i la dinamització dels artistes i creadors catalans. Són molts els que han patit durant la crisi de la covid i, de fet, abans de la pandèmia ja vivien en unes condicions de precarietat. Se'ls han destinat ajuts directes, com l'ajut extraordinari per a professionals de la cultura o les beques de recerca i innovació, beques de formació i perfeccionament o, indirectament, línies de suport a activitats de centres de creació i producció, o a projectes d'arts visuals, entre altres. A més, acabem de presentar el nou director de l'Arts Santa Mònica, que ha anunciat que tirarà endavant unes línies de beques per a creadors d'arreu del territori català que es diran Les Mòniques.

Però, com sempre apuntava el Conca en el seu informe, el sistema d'ajuts a la creació per via de les subvencions ha de ser una faceta essencial de les polítiques culturals, però no l'única. Amb la voluntat de reactivar tot aquest teixit i potenciar la represa de la seva activitat, volem posar l'accent a ajudar i fomentar la creació en les fases de desenvolupament dels projectes, ajudar a pensar i ajudar a crear.

Per continuar, no podem parlar de la construcció d'un sistema cultural de referència sense tenir en compte la igualtat de gènere. El món cultural està ple d'iniciatives feministes que ajuden a difondre un coneixement, unes expectatives de futur i unes figures referents a les quals fins ara moltes dones no tenien accés, ja siguin creadores, tècniques, artistes, emprenedores o espectadores. Entre moltes altres, és el cas del col·lectiu Dones Visuals, que impulsa accions de les professionals d'aquest àmbit. Per exemple, aquests dies han celebrat els Dies de la Indústria, un espai per crear aliances, debat i reflexió, que avui estan clausurant, aquesta tarda.

En aquest camp desenvoluparem diverses accions. Per exemple, l'increment de la presència i la millora del criteri de gènere en les línies d'ajut i la redacció d'un protocol contra violències masclistes en els equipaments culturals, que el Departament de Cultura farà conjuntament amb el Departament d'Igualtat i Feminismes. Com vaig dir aquest dilluns passat, Dia per l'Alliberament LGTBI, la cultura és un espai lliure. En ella hi caben totes les formes de viure, de ser i d'estimar. La cultura és un lloc per a la igualtat i per a l'orgull, i així la defensarem sempre.

La següent acció en aquest àmbit és la nova Llei de patrimoni cultural català. A Catalunya tenim una regulació normativa del patrimoni cultural dels anys noranta. L'experiència, els coneixements acumulats, l'avenç de la tècnica, els referents internacionals i sobretot l'evolució del concepte de «patrimoni cultural» fan necessari actualitzar i modificar la normativa. L'objectiu de la nova Llei de patrimoni cultural català és donar una major presència i rellevància a tot el patrimoni cultural. Avui, el concepte de «patrimoni» és molt ampli. És un recurs cultural, i això vol dir que també és un recurs social, educatiu, científic, econòmic i de cohesió territorial, capaç d'interactuar amb altres polítiques sectorials, com el turisme, el medi ambient, la planificació territorial i l'educació. Amb aquesta llei es pretén remarcar el fet que tota societat és susceptible de generar pràctiques socials de gran valor cultural, independentment de la seva trajectòria històrica.

I també caldrà un desenvolupament del Pla d'arxius cap a una nova llei d'arxius, una llei que evolucioni l'actual en aspectes derivats de l'impacte de la digitalització, la gestió i preservació de la informació digital.

També activarem un programa d'impuls dels equipaments culturals amb base associativa. Un dels trets característics de la nostra cultura és la seva extensa i rica base associativa. Històricament, entitats, associacions i ateneus han configurat una estructura sòlida per a la cultura catalana, que s'estén per tot el país i que és un autèntic focus generador de creativitat i alhora preservador de tradicions. Aquesta xarxa associativa és un patrimoni propi de la nostra societat i cal que, com a tal, rebí l'atenció i els ajuts necessaris per tal que pugui mantenir-se actiu i pugui continuar treballant des de la base aquells aspectes culturals a què es dedica cada una de les entitats i alhora també mantingui aquells aspectes més beneficiosos socialment en camps com l'educació o la cohesió social. Treballarem en un programa de potenciació d'aquests equipaments culturals de base associativa per tal de que puguin continuar el seu funcionament, també afectat per les mesures de seguretat de la covid.

Per acabar aquest eix, la construcció d'un sistema cultural de referència també inclou la internacionalització. Des del departament, impulsarem polítiques actives de promoció de la cultura catalana. La pandèmia del coronavirus ha canviat la nostra manera de percebre el món i això també té afectacions sobre els projectes d'internacionalització cultural. Hem de repensar de quina manera ens relacionem amb tot el que passa més enllà de les nostres fronteres i obrir un debat sobre què vol dir avui «ser internacionals». Catalunya també ha de ser un espai de benvinguda per a aquells creadors que volen mostrar els seus projectes. Aquest intercanvi és una prioritat del Govern. És per això que assajarem línies d'ajut noves que permetin internacionalitzar la cultura catalana en el món post-covid, reforçarem la nostra presència en mercats internacionals i barrejarem la creació contemporània local i mundial amb les diferents mostres de cultura popular que conviuen en el nostre territori.

Ara passarem al segon eix, que és el de l'accés a la cultura. Si parlem de construir un sistema cultural de referència, absolutament tothom s'hi ha de sentir inclòs. Per això, el dret a la cultura és tan decisiu i, per això, parlem de cultura com a bé essencial, com a servei públic i com a pota necessària del benestar col·lectiu. Tothom ha de tenir accés a la cultura i són diversos els factors que condicionen la seva pràctica, com l'educació, la renda, el sistema comunicatiu o la situació geogràfica. Les condicions específiques de cada individu i de cada col·lectiu acaben condicionant la possibilitat d'accedir a la cultura i de desenvolupar la creació artística. En aquest sentit, des del departament estem començant a treballar amb el Departament d'Educació per integrar els ensenyaments artístics en totes les etapes escolars. L'escola és un dels llocs més importants on aprenem a relacionar-nos amb la cultura i és important omplir-la de coneixement artístic per tal que els nostres nois i noies no surtin de l'etapa d'ensenyament obligatori sense haver estat mai en contacte amb el món creatiu.

En aquest sentit, un primer pas seran unes línies de subvenció que us anunciarem en breu a programes d'arts escèniques, música i arts visuals en horari escolar. És important que el sistema cultural sigui inclusiu i estigui adaptat a les necessitats de tothom. Cal assegurar bases, detectar talents i crear itineraris que afavoreixin l'equitat en la creació, tot dins de la perspectiva dels objectius de desenvolupament sostenible 2030.

La lliure pràctica cultural ha d'esdevenir, per tant, la columna vertebral dels valors cívics i ha de ser considerada el quart pilar de l'estat del benestar. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com un dret bàsic inalienable, que fomenti el pensament crític, afavoreixi l'accés al coneixement, promogui la creativitat i estimuli el gaudi cultural en totes les seves formes d'expressió. La cultura és un bé essencial, hi estem tots d'acord, però per tal que aquesta declaració es tradueixi en un dret efectiu, impulsarem la llei de drets culturals, que reconegui tant el dret essencial d'una persona a l'expressió cultural com també a tenir accés a la producció cultural del país.

Anunciem, doncs, que presentarem en aquesta cambra un projecte de llei que garanteixi els drets culturals. Ara estem sortint d'una crisi molt important, però en poden venir d'altres de qualsevol tipus i cal garantir el dret a la cultura de la mateixa manera que s'ha garantit el dret a la salut, a l'educació o a la justícia social.

Aquesta llei també farà especial èmfasi en la necessitat de garantir que les activitats culturals siguin inclusives, de manera que cap col·lectiu en quedi al marge per causes econòmiques, socials o de qualsevol altre tipus. Algunes de les línies que tractarà aquesta llei seran definir els drets culturals, l'accessibilitat, participació, llengua, garantir l'accés digital als continguts culturals de Catalunya, assegurar la llibertat de creació i expressió dels artistes i establir els mecanismes per a la seva protecció i desenvolupar polítiques d'igualtat, entre altres.

La societat catalana és cada cop més conscient que la cultura és una eina indispensable d'inclusió social. El fet que una part de la població no pugui participar plenament en la vida cultural d'un país no només vulnera els drets d'aquestes persones, sinó que perjudica el conjunt de la població perquè deixa enrere una bona part dels seus membres i perd el capital creatiu que aquestes persones podrien aportar.

En relació amb aquesta proposta legislativa, dins de l'àmbit d'accés a la cultura, també crearem el programa de cultura inclusiva, que treballarem amb el sector cultural públic i privat i garantirà una programació concreta, oberta i estable adreçada especialment als col·lectius més vulnerables. Hem de ser capaços de configurar un sistema cultural que faciliti la creació artística en totes les seves variants i al mateix temps que promogui la diversificació i augment del públic que participa de les activitats artístiques que es produeixen a Catalunya.

En consonància amb les preocupacions del president Aragonès, que ha establert la salut mental com a prioritat del Govern, el Departament de Cultura treballarà per consolidar i ampliar les accions relacionades amb la cultura i la salut durant aquesta legislatura. El departament ja va detectar abans de la pandèmia que la cultura estava relacionada amb la salut. Hi ha equipaments i institucions culturals que ja hi treballen. Continuarem trencant barreres en aquest sentit.

En l'àmbit de l'accés a la cultura, també volem centrar-nos en l'espai públic com a escenari de cultura. Tenim la voluntat de portar la cultura al carrer, afavorint i aprofitant la gran tradició d'espectacles i teatre al carrer del país. Posem així en valor un fet diferencial nacional, que és aquesta fórmula d'expressió de la cultura amb els carrers i places fent d'escenari i que s'expressa tant des de les festes majors o altres festes tradicionals com des del món escènic català a través del teatre, el circ, la música, etcètera.

Proposarem una taula de treball amb el Departament d'Interior per revisar la Llei de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives per tal que s'adapti a aquest objectiu, preservant també, com no pot ser d'una altra manera, el legítim dret dels veïns i veïnes al descans i la intimitat a les seves llars.

Per acabar aquest eix, és prioritari per a nosaltres continuar desenvolupant el Pla de museus 2030, un gran pla estratègic que recull el conjunt de les polítiques de la Generalitat per als equipaments museístics catalans, defineix les actuacions per dur-les a terme i quantifica els recursos econòmics, tècnics i humans per poder-les executar. Aquest pla projecta una visió ambiciosa dels museus catalans i entre els seus objectius contempla enfortir els lligams entre societat i museus. Continuarem la seva implementació.

El tercer eix en el qual treballarem aquesta legislatura és el de la llengua. La diversitat lingüística dels territoris catalanoparlants és una de les línies de treball principals d'aquest Departament de Cultura. La nostra intenció és posar sobre la taula, en un debat obert a tothom, la situació de totes les llengües que es parlen a Catalunya, amb dades a la mà i garantint el present i el futur del català, l'occità i la llengua de signes catalana en aquest context plurilingüe.

La transició va crear un marc que, sense ser l'ideal, va obrir la possibilitat de dur a terme polítiques de normalització lingüística. El significat precís de què havia de

ser la normalització variava entre els diferents actors polítics i socials, però hi havia acord com a mínim en tres objectius de futur i de convivència: primer, que el coneixement actiu de la llengua catalana havia de ser compartit per la totalitat de la societat catalana; segon, que el català havia d'esdevenir una llengua completa, que s'emprés normalment en tots els àmbits socials; tercer, que calia potenciar la integració entre la població d'origen autòcton i la població arribada en aquell moment des de la resta de l'Estat.

Aquestes tres premisses van permetre un seguit d'iniciatives, sobretot al llarg dels anys vuitanta i noranta, entre les quals destaquen la normalització de l'Administració de la Generalitat i de les administracions locals, la creació del model escolar de conjunció i els programes d'immersió, o l'impuls del català als mitjans de comunicació.

A partir dels anys noranta, i encara més als dos mil, la situació de context global varia. Canvia la inserció de Catalunya en el context internacional, hi ha una globalització econòmica, el turisme creix massivament i les universitats s'internacionalitzen, entre altres factors. També canvia el context tecnològic: es transforma el mapa televisiu i apareixen les noves tecnologies. Paral·lelament a això, es reprenen els fluxos migratoris. Ara, des d'arreu del món, i l'Estat no propicia un enteniment entre les diferents cultures que hauria de defensar, fet que genera incomprensió i fins i tot hostilitat. Durant la darrera època..., dècada –perdó–, aspectes tan diversos com els nous fluxos migratoris, la polarització política i la minorització digital han fet que la situació esdevingui encara més complexa.

La situació actual no és l'òptima, però hi ha dinàmiques positives. S'ha fet molta feina des de les institucions d'autogovern, i cal tenir, tant des de la societat com des de les institucions públiques, un reconeixement per als professionals que treballen en el sector. Tanmateix, ens trobem a una distància considerable d'haver assolit aquells mínims de coneixement generalitzat i ús normal de la llengua catalana en tots els àmbits en els quals ens havíem compromès durant la transició. De fet, hi ha forces indicadors que suggereixen que, en comptes d'acostar-nos-hi, ens n'estem allunyant: continuen havent-hi percentatges elevadíssims de persones que no saben la llengua, existeix un perill real d'extinció digital, la producció audiovisual en català reula, l'ús del català al sistema judicial se situa en nivells residuals, hi ha símptomes preocupants de dualització social en l'accés a la llengua i copsem mostres abundants d'estrès sociolingüístic i d'inseguretat lingüística. El model català de política lingüística necessita una revisió a fons. És una empresa col·lectiva que ha de garantir la continuïtat de les llengües pròpies del país i de la diversitat lingüística dels territoris catalanoparlants. Cal avançar cap a un model plurilingüe autocentrat i reforçar la seguretat lingüística de les persones.

Per tot això, hem augmentat el rang de la Direcció General de Política Lingüística i l'hem convertit en Secretaria de Política Lingüística. Els objectius generals d'aquesta secretaria els desenvoluparé més endavant a la part final de la reestructuració del departament.

Hem de ser realistes amb la situació de la llengua catalana. Hem d'acordar un pla nacional per a la llengua, i ho hem de fer junts. Aquesta és l'acció principal que durà a terme la Secretaria de Política Lingüística. Per això, des d'aquest mateix moment, interpel·lo a tots els grups parlamentaris de la Comissió de Cultura a treballar per la normalització del català.

Recordo que, més de quaranta anys després, no hem assolit els mínims a què ens vam comprometre els primers anys de la democràcia. És molta i de tot arreu la gent que ha treballat any rere any per la normalització lingüística. Necessitem que tots els grups parlamentaris us comprometeu amb la diversitat i la riquesa lingüística d'aquest territori, i per això, us estenem la mà per col·laborar en aquest pacte nacional per a la llengua.

En consonància amb això, la Secretaria de Política Lingüística elaborarà una anàlisi prospectiva de l'evolució sociolingüística de Catalunya per als propers quin-

ze-vint anys, per tal de poder planificar les actuacions que cal prendre en matèria de política lingüística. També establirà un pla pluriennal de política lingüística sobre una base d'indicadors objectivables. En aquest sentit, la Secretaria de Política Lingüística estarà en contacte amb totes les direccions generals del departament, així com amb els altres òrgans que formen part del Govern, per tal d'analitzar la salut del català en tots els àmbits de la societat catalana.

Alhora, les polítiques lingüístiques necessiten una comprovació constant, perquè es mouen al mateix ritme que es mou la societat i poden quedar ràpidament obsoletes. És per això que una de les tasques de la Secretaria de Política Lingüística serà revisar el funcionament dels mecanismes de promoció i protecció de la llengua.

El quart eix del qual vull parlar-vos és l'audiovisual. Vivim en un món audiovisual, en el significat més literal i obert de la paraula. La nostra cultura és textual, visual i auditiva i es recolza en un ecosistema digital ampli. Absolutament tothom té hàbits culturals audiovisuals i fa temps que els joves catalans demanen que ens adaptem al context, i tenen raó. A Catalunya ja hi ha moltes iniciatives audiovisuals i digitals, però volem que n'hi hagi encara més. Aquest és un sector estratègic que crea imaginari i referents i en volem dinamitzar l'activitat. Amb 2.051 empreses registrades, un volum de negoci que supera els 2.000 milions d'euros i una ocupació que s'apropa a les 14.000 persones –segons dades de l'Idescat del 2018–, el sector audiovisual té un valor estratègic cabdal, no només per al creixement econòmic del país, sinó també per a la preservació de la diversitat cultural europea des de la identitat pròpia de Catalunya en un mercat globalitzat. I aquesta diversitat és, de fet, un tret característic del mercat audiovisual europeu al qual com a país contribuïm. El sector audiovisual és una font de creació d'activitat econòmica, d'innovació, de transformació digital, d'ocupació especialitzada i d'influència social que també cal preservar com a models de negoci sostenibles i competitius a escala mundial que es puguin beneficiar de les audiències globals.

Lligat a aquest eix, en la legislatura que encetem, volem posar el focus especialment en la cultura digital, un concepte líquid que evoluciona amb la tecnologia i la societat. Em refereixo a les creacions, produccions o manifestacions artístiques relacionades amb el món digital i la tecnologia, o que tenen algun tipus de vinculació amb aquests àmbits. La cultura digital inclou totes les interseccions possibles entre llenguatges artístics tradicionals i les eines del món digital, que donen com a resultat mutacions innovadores de les formes expressives clàssiques. La interactivitat, la immediatesa o la simultaneïtat també són trets definitoris de la cultura digital que aporten a la cultura una especial capacitat per a la participació i la difusió.

La pandèmia, com ja hem dit, ha impactat d'una forma especial en la cultura, ha comportat temps dolorosos i complicats. També ens ha fet treballar diferent i ens ha posat al davant de pantalles on trobàvem la cultura que ens feia obrir finestres i respirar i viure. Per això, pensem que per relançar l'activitat cultural post-covid cal impulsar també els projectes i programes que relacionen l'art i la cultura en el món digital i la tecnologia.

La primera acció en l'àmbit de l'audiovisual que ja hem anunciat és la creació de la nova Direcció General d'Innovació i Cultura Digital. Amb la creació d'aquesta nova direcció general, es posa de manifest l'interès del Departament de Cultura i del Govern de la Generalitat de consolidar Catalunya com un actor fonamental en l'avantguarda tecnològica i cultural. M'hi referiré amb més detall més endavant, quan exposi la reestructuració del departament.

Dins d'aquest eix, treballarem per fer realitat un *hub* audiovisual i del videojoc centre de referència del sud d'Europa, que s'ha d'estructurar a l'entorn d'una infraestructura de recerca, innovació i producció. Aquest *hub* ha de permetre la creació de continguts audiovisuals i digitals innovadors que puguin ser reconeguts arreu de la indústria del país i del món. Aquest és un sector estratègic que ha d'arrelar en el territori, potenciar la indústria pròpia i donar oportunitats al talent local. Fa massa

temps que professionals d'aquest sector marxen fora per realitzar el seu potencial, i és el moment de canviar aquesta dinàmica. El *hub* ha de ser una infraestructura que permeti la producció per al mercat nacional i internacional, l'acolliment d'empreses, la innovació tecnològica i la formació avançada, dotat de tecnologia puntera i en constant actualització a les necessitats del mercat, connectat amb el Parc Audiovisual de Catalunya, a Terrassa, i els principals *hubs* audiovisuals del món. Alhora, el projecte té una dimensió lingüística crucial que ens ha de permetre generar continguts en català, contribuint a fer front al retrocés de l'ús social de la llengua entre les noves generacions.

El *hub* audiovisual és un dels vint-i-set projectes que la Generalitat ha considerat elegibles per a ser finançats amb els fons europeus Next Generation. Té una estimació pressupostària de 300 milions d'euros i es finançarà sota els principis de la col·laboració publicoprivada. El projecte és transversal i aglutinador, ja que compta amb el recolzament dels principals agents de la indústria audiovisual catalana i del Govern.

A partir de la creació de la nova direcció general, i per tal d'establir polítiques efectives i coherents, impulsarem la creació d'un pla nacional de cultura digital. Aquest pla, com totes les accions que dependran de la nova direcció general, no ha de ser un document estàtic; serà un pla cocreat amb la mateixa gent i entitats implicades que s'anirà modificant a partir de trobades i sessions periòdiques per tal de no perdre la mirada innovadora, arribar a conclusions menys òbvies i a accions més trencadores.

En general, farem arribar la digitalització i el pensament audiovisual a tots els espais del Departament de Cultura. Per exemple, definirem un pla d'estratègia digital del patrimoni cultural per tal de garantir el lideratge en el món digital del patrimoni cultural. És la porta oberta del patrimoni al futur. Cal encarar el camí cap a la realitat virtual i digital del nostre patrimoni sent conscients que els museus, els monuments o els arxius ja no poden entendre's sense el factor digital.

Per acabar, i un cop ja hem explicat els quatre eixos de la nostra legislatura –transformació, accés a la cultura, llengua i audiovisual–, ara em referiré a la reestructuració del departament. Si he deixat aquest apartat per al final és perquè els canvis i les novetats en el departament responen a tots aquests objectius de legislatura que acabem de mencionar. Primer, ens hem plantejat quins són els reptes als quals ens volem enfrontar i, després, hem pensat com fer-ho des de la millor governança possible.

Les modificacions que ara us explicaré estan orientades a reforçar l'estructura departamental en els àmbits estratègics. Per començar, hem creat la Direcció General d'Innovació i Cultura Digital. Aquesta té com a objectiu principal desenvolupar estratègies que generin projectes en la intersecció entre cultura i tecnologia, fomentar projectes transversals en diferents disciplines i impulsar la innovació cultural en totes les àrees del departament.

A més del que ja hem explicat anteriorment, des de la direcció general es desenvoluparan polítiques específiques per al sector dels videojocs, que a Catalunya és un sector consolidat i creixent; s'impulsaran projectes innovadors que afavoreixin la col·laboració entre cultura i d'educació, i es treballarà per l'assoliment dels objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 en matèria de cultura. Al capdavant d'aquesta direcció hi haurà la Marisol López, experta en cultura digital.

Per altra banda, elevem el rang de la Direcció General de Política Lingüística i la convertim en Secretaria de Política Lingüística. Amb aquest canvi, el Departament de Cultura destaca la llengua com a prioritat governamental, en un context social plurilingüe i en el que cal garantir el futur del català, l'occità i la llengua de signes catalana. Des d'un punt de vista formal, la Secretaria de Política Lingüística reforça la vocació transversal i constructiva d'aquest ens, que se situa en el centre de l'actuació política. El secretari de Política Lingüística és el catedràtic de sociolingüística Francesc Xavier Vila, i el seu encàrrec principal serà el de desenvolupar un gran pacte nacional per a la llengua.

En altres àmbits, la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural incrementa les seves funcions, assumint la representació de la Generalitat davant les entitats representatives de collectius d'altres territoris de l'Estat amb presència especial a Catalunya i la coordinació de les polítiques de suport i col·laboració que se'n derivin. Fins ara, aquestes funcions formaven part del Departament de la Presidència. Amb aquest canvi es reforcen les competències lògiques de la Direcció General de Cultura Popular, que tractarà amb les cases regionals i donarà suport a totes les entitats dels països de parla catalana. La directora general és també experta en el camp, l'Adelaida Moya.

Entre les novetats d'aquesta legislatura, també hem modificat la denominació de la Direcció General de Creació, Acció Territorial i Biblioteques, que passa a ser Direcció General de Promoció Cultural i Biblioteques, mesura amb la qual es recupera una denominació històrica molt assumida pels sectors. Una de les preocupacions principals del Departament de Cultura és incidir i millorar l'accés a la cultura. Per aquest motiu, destaca i impulsa les polítiques de promoció cultural. El director general de Promoció Cultural i Biblioteques és el Josep Vives, fins ara cap del Servei de Biblioteques del Departament de Cultura.

L'estructura de la resta del departament continuarà igual. Amb totes aquestes decisions, la nostra intenció ha sigut redefinir el Departament de Cultura per tal d'adaptar-lo als objectius.

Moltes gràcies, senyors diputats, senyores diputades, per escoltar tota aquesta estratègia que tenim previst desenvolupar en els pròxims anys. Ara ja sabem que els nostres eixos d'acció principals seran la transformació del sistema cultural, l'accés a la cultura, la llengua i l'audiovisual. A partir d'aquí, estaré encantada de respondre les seves preguntes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. Ara tenim l'opció de fer una petita pausa i reiniciar o ja seguim directament. Tenen vostès la paraula. Voleu que seguim? (*Pausa.*) D'acord.

Molt bé. Doncs tindrà la paraula el portaveu del Grup Socialistes. Sí?

Rocio Garcia Pérez

Bona tarda. Gràcies, presidenta. Consellera, diputades i diputats, senyores i senyors, bona tarda a tothom. Bé, la veritat, consellera, és que m'ha agradat molt sentir-la. M'ha agradat molt el que ens ha expressat i aquestes grans intencions i aquests quatre eixos que, d'entrada, vol treballar en el seu nou pla. Però també és veritat que fa massa temps que sentim bones paraules i pocs fets.

Agraïm que avui comparegui en aquesta comissió per presentar aquest pla de treball ambiciós i aquesta reestructuració que ha fet al Departament de Cultura. Hem pogut escoltar el seu full de ruta, com dèiem, però el sector necessita actuacions urgents i d'inversió pública de la Generalitat de Catalunya de forma prioritària i immediata. També la presidenta del Conca ens ho deia aquests dies i també ho recull en el seu informe: aquest 2020 serà recordat per un dels períodes més difícils viscuts per la cultura i les arts.

Senyora consellera, aquesta ha de ser la legislatura en què definitivament el Govern de la Generalitat incrementi el pressupost de Cultura fins al dos per cent. Fa masses legislatures que ho sentim i que no s'ha fet. També hauran d'arribar els ajuts directes i urgents al sector cultural per part de la seva conselleria, i això tampoc ho podem demorar, com ho sap bé.

Per al nostre grup parlamentari la cultura és un servei públic, un dret de les persones, un element clau per a la convivència i l'estat del benestar, la millor eina d'integració i de cohesió social per a les comunitats i els territoris. L'Administració ha de garantir l'accés en igualtat d'oportunitats a tothom i el Govern de la Generalitat té les competències i la responsabilitat de fer-ho.

Aquesta crisi sanitària ha acabat de malmetre la nostra cultura, com bé ha dit, i ho compartim, lamentablement. No s'havia recuperat de la crisi econòmica del 2008 i aquesta pandèmia, doncs, ha acabat d'arrossegar anys de manca d'estabilitat i també de lideratge polític. Portem una dècada de manca d'inversió dels governs de la Generalitat en matèria cultural. No s'ha donat el suport necessari al sector ni un veritable impuls al talent i a la creació. Els sectors de les arts escèniques, de la música i de l'àmbit de la producció audiovisual del país necessiten ajudes urgents del Govern del país. També cal aplicar mesures que superin desigualtats i una mirada feminista, també ho ha dit i ho celebrem, a la implementació de polítiques públiques culturals a Catalunya.

Sobre aquest tema en concret, dir-li que –justament avui ho parlàvem a la Comissió de Control de la Corporació de Mitjans Audiovisuals; l'associació de Dones Visuals a Catalunya també ho ha esmentat– també se'ns va fer arribar a nosaltres un malestar profund, i és que no es veia que en les subvencions que recollia l'acord entre la corporació i la Conselleria de Cultura s'estigués visibilitzant tot el talent femení. I han sigut 6 milions d'euros el 2020 i 6 milions d'euros el 2021. Li volem preguntar quants i quins projectes audiovisuals liderats per dones han rebut subvenció en aquestes convocatòries del 20, i esperem aviat saber quines rebran suport el 21.

També volem recordar que en els darrers cinc anys hi ha hagut cinc persones diferents al capdavant de la Conselleria de Cultura. Això s'ha traduït en poca estabilitat en les polítiques culturals del país, molts canvis d'equips i en els plans de treball, i no s'ha pogut ajudar prou el sector. Això demostra que els governs de la Generalitat de la darrera dècada no han prioritzat la cultura a Catalunya. Vull aprofitar aquí per dir que lamento –i a més la conec bé– que la consellera Àngels Ponsa no hagi pogut avançar més en el seu pla de treball, que ha disposat únicament de nou mesos i que, a més, aquests nou mesos els ha passat en pandèmia. Això ha suposat, evidentment, una relació amb el sector..., tot i que ha fet molta feina, donades les circumstàncies; ha escoltat molt, però no ha pogut ni ser present en aquesta comissió i comparèixer per les mesures covid.

Senyora consellera, com ha dit, el sector cultural representa el 3,4 per cent del PIB de Catalunya i més del quatre per cent de l'ocupació global del país, més de setanta mil persones al territori treballen en el sector cultural. Però els pressupostos de la Generalitat no destinen més del 0,6 a dia d'avui –per cent– a Cultura. Recordar que el nostre grup parlamentari defensa des de fa molt temps que hauria de ser aquest dos per cent.

Recordem que quan el Partit Socialistes va governar la Generalitat i la Conselleria de Cultura, ja tenia un u per cent del pressupost. En aquesta dècada no s'ha avançat. I això ho hem de constatar.

Ara som davant d'una emergència cultural, consellera, i ho sap, i ho ha dit i ho celebrem. Quines mesures urgents –les urgents, eh?– prendrà per donar suport al sector cultural? Nosaltres tenim idees al respecte, les volem compartir i ens agraderia també tenir aquests espais per poder-ho fer. Volem constatar que durant les darreres legislatures, com dèiem, ha mancat aquest suport real i que es pogués visibilitzar, i així també ho han manifestat els sectors. També diu que ha parlat amb ells i això també és positiu. El diàleg és fonamental en aquests moments i celebrem que així ho comparteixi.

Per a nosaltres és un tema prioritari i no podem demorar que la inversió de la Generalitat arribi i arribi ja. Però també som conscients de que no disposa d'un nou pressupost. Si hagués disposat d'un nou pressupost per al 21, segurament podria planificar millor, així que li preguntarem com amb un pressupost prorrogat, tot i que comptarà amb modificacions de crèdit, podrà donar resposta al sector cultural que tant suport necessita en aquests moments.

Bé, no em voldria estendre molt, perquè gran part del que ha dit m'ha semblat molt interessant, crec que tenim eines per poder dialogar, punts de partida molt im-

portants, i ho celebrem. Però som pessimistes. Som pessimistes perquè fa massa temps que sentim bones paraules i pocs fets. I això no és una frase feta. Estem en un moment molt difícil, no disposem d'un pressupost amb què pugui planificar, la consellera, aquestes grans necessitats que té el sector cultural, i això ens fa pensar que, tot i aquests grans objectius, aquest gran marc de treball, difícilment el podrà dur a terme en els pròxims mesos, com a mínim; esperem que no siguin anys.

Volem que la cultura torni a ser un dels motors de la nostra economia –també ho ha dit. Perquè la cultura pot reforçar l'estat del benestar i ajudar a recuperar la vida cultural i associativa dels nostres pobles i de les nostres ciutats. També ho ha dit i ho celebrego: la cultura també és salut, és veritat. I jo crec que una de les coses que s'han pogut descobrir, no?, lamentablement, en aquesta pandèmia és que el sector cultural és fonamental també per al creixement personal i per a l'estabilitat de la nostra població: dels infants, dels joves, de la gent gran, de la gent que necessita sentir-se inclosa en una societat.

Necessitem més públic a les sales de teatre, també als concerts, als cinemes, a les sales d'exposicions, a la producció audiovisual i digital. Quines seran aquestes mesures que prendran per incentivar el consum cultural i la presència de nous públics? I com incentivarem aquesta presència de nous públics?

I la política lingüística, que sabem que era una de les seves prioritats i un dels seus eixos, aquí tinc algun dubte que suposo que anirem aclarint, però jo volia aprofitar per expressar-li el que el Partit dels Socialistes i Units per Avançar pensa. D'entrada, hem vist que té rang de secretaria general –i ja ho havia avançat als mitjans de comunicació– dins del Departament de Cultura. Nosaltres posem en interrogant, eh?, aquesta decisió, a l'espera de conèixer el pla d'acció de govern en matèria de política lingüística per saber com articularan les seves accions i amb quins pressupostos pensen impulsar-la, sobretot.

La consellera ha expressat que en aquest Govern la llengua catalana és una prioritat governamental. Ja ho havia dit. I el que volem afegir és que considerem que hauria de ser transversal a tota l'acció de govern, i quedar adscrita només al Departament de Cultura no ens sembla que això ho pugui garantir.

Recordar també que Catalunya té dues llengües oficials, que cal garantir la protecció de totes dues i respectar les identitats i expressions culturals que conviuen a Catalunya. Ha parlat d'aquesta Catalunya plurilingüe. Suposo que ens ho explicarà bé i què significa, però sobretot el que valoro i valorem és aquesta voluntat de diàleg amb el sector cultural, també d'estendre la mà als municipis. És fonamental.

Els municipis durant molts anys, durant més de deu anys, han sostingut la cultura d'aquest país, moltes vegades en solitari, gràcies també a la Diputació de Barcelona. Això en aquesta etapa s'hauria de resoldre, perquè els sectors culturals, l'estabilitat de les programacions d'arts escèniques necessiten justament aquest suport imprescindible de la Generalitat de Catalunya.

Els museus, el patrimoni cultural, el suport a les estructures patrimonials del nostre país també necessiten aquest suport, perquè, si no, malauradament, aquest potencial cultural i també turístic i de projecció externa, si no el mantenim i no el cuidem, perdem també un gran potencial econòmic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Rocio Garcia. Ara donaríem la paraula a la senyora portaveu del Grup de VOX..., el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Un moment, si us plau. *(Pausa.)* Sí, ja pot començar.

Gràcies.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies, presidenta. Gracias, señora consellera, señora Garriga, por exponer este plan estratégico del Departamento de Cultura que usted dirige y que, por lo que he podido constatar, pues, sigue la pauta..., dels acords de govern del dia 17 de maig..., desarrollado, evidentemente, un poquito más.

La he escuchado atentamente y creo que es preciso recordar que el significado de «cultura» tiene una doble acepción: por una parte, la cultura es el conjunto de conocimientos que permite a una persona desarrollar su juicio crítico, y, por otro lado, cultura también es el conjunto de modos de vida, costumbres, tradiciones, conocimientos y grado de desarrollo intelectual, artístico y científico que se ha ido acumulando en una comunidad de personas a lo largo del tiempo, a lo largo de la historia, hasta el punto de conferirle su identidad, debiéndose respetar como legado de las generaciones precedentes mediante su reconocimiento y proyección en la actualidad.

Además, yo creo que conviene también recordar que la cultura debe sentarse en fundamentos sólidos que permitan alcanzar el objetivo que persigue, que no es otro que el que acabo de comentar: el perfeccionamiento de la persona y de la sociedad mediante su espíritu crítico. Así, pues, la cultura, según entendemos nosotros, debe inspirarse en esos fundamentos sólidos, que son los clásicos. Porque es un criterio de solvencia, de calidad artística y eficiencia. Los clásicos siempre han sido, son y serán modernos, porque tratan aspectos del hombre y de la sociedad que continúan interpeándonos hoy. Los clásicos nos facilitan saber quiénes somos, de dónde venimos y las herramientas adecuadas para saber hacia dónde vamos. Gracias a los clásicos, podemos reflexionar sobre el bien y el mal, podemos aprender acerca de la condición humana, siendo verdaderamente libres para poder descubrir la verdad, la belleza y el bien. Es decir, los valores que inspiran a los clásicos deben ser también los principios rectores de nuestra cultura, evitando la imposición de un criterio ideológico que provoca la aparición de un pensamiento único, irreflexivo, sectario y de escasa calidad. La cultura basada en postulados ideológicos de partido suele ser estéril en cuanto a la calidad y a la novedad artística y muestra su incapacidad por asombrar al ciudadano, motivo por el cual intenta provocar a cualquier precio, recurriendo incluso al insulto, a la falta de decoro, de respeto y de las normas básicas de educación y convivencia.

A més, el fabulós llegat de la cultura espanyola, en el qual de forma tan notòria ha intervingut sempre secularment Catalunya, ha estat crucial en la forja de la civilització occidental de base grecoromana i cristiana, i, per tant, ha de ser un referent primordial en el foment de la creació cultural a la present legislatura.

D'altra banda, la producció i el gaudi de l'art, de la cultura en general exigeixen estudi rigorós, treball constant i reflexió crítica, tant per part de l'emissor com del receptor. Malauradament, el Govern vol enterrar la cultura de l'esforç, de la laboriositat i de la constància, començant des de l'escola mitjançant la LOMLOE, que rebaixa els nivells d'exigència, establint que les juntes d'avaluació de cada centre puguin expedir el títol de l'ESO malgrat que els alumnes tinguin moltes assignatures suspeses –article 28– i el títol de batxillerat encara que els alumnes tinguin una assignatura suspesa –article 37–, enganyant els nostres fills i hipotecant el seu futur professional.

Assentats aquests principis i analitzant el context en el qual ens trobem, coincidim amb la necessitat de reactivar el sector cultural, pels següents motius: primer, per l'absència de fonaments fermes que li atorguin solidesa de qualitat, excel·lència i interès general.

Dos, perquè el sector cultural ha perdut en tot Espanya un terç dels seus ingressos el 2020 i preveu perdre fins a un trenta-cinc per cent en aquest 2021. A més, el trenta-set per cent de les empreses de l'àmbit cultural manté encara part de la plantilla en ERTE, mentre que el cinquanta-u per cent l'ha reduïda i el deu per cent dels professionals independents han perdut la seva ocupació.

Tres, perquè la cultura a Catalunya està llastrada per dues rèmores enquistades, per obra de la Generalitat, que la desvirtuen: una, l'obsessió separatista, concretada en la imposició lingüística com a principi rector de la cultura, i l'altra, la falta de qualitat a conseqüència de la primacia de la ideologia sobre l'excel·lència.

I quatre, per la lapidació manifesta en l'existència de tants alts càrrecs, en la transformació de la Direcció General de Política Lingüística en secretaria, més despesa pública, així com en la destinació del quaranta per cent del pressupost del Departament de Cultura a la imposició del català.

Me permitirá usted, señora *consellera*, que concrete un poquito más: en nuestra sociedad catalana, tan tecnológica, digital y abrumada por la imagen, la televisión e Internet deberían ser instrumentos eficaces para la difusión de la cultura. En este punto, señora Garriga, quería preguntarle tres cuestiones: ¿Cree usted que la *corporació de mitjans de comunicació* es una herramienta útil al servicio de la cultura? ¿Es cultura denigrar a España con el peor insulto que se le puede proferir a una madre, como ha hecho reiteradamente el presentador, como mínimo, de un programa de TV3? ¿Es tener una mentalidad plural, libre y crítica propia de una sociedad culturalmente avanzada destinar 240 millones de euros para mantener una televisión y radio públicas que no imiten programas en castellano, la lengua de más de la mitad de los catalanes y la segunda lengua más hablada en el mundo?

Por otro lado, le presento un dato escalofriante: según el último informe de Política Lingüística, que se refiere al ejercicio de 2019, el presupuesto del Departamento de Cultura fue de 160 millones de euros, de los cuales más de 64, el 40 por cien, se destinaron para la mal llamada o eufemísticamente llamada «política lingüística», es decir, para la imposición del catalán. Pero eso no es todo, este informe nos revela que se consignaron otros 46 millones de euros para la imposición lingüística desde otros departamentos: Presidencia, Acción Exterior, Políticas Digitales, Educación, Justicia, Salud, Trabajo, Asuntos Sociales, Empresa y Agricultura. En total, más de 110 millones de euros en imposición del catalán en un año.

Voy acabando, le pregunto también, señora Garriga, si me permite usted, cómo puede justificar este derroche de fondos públicos cuando los profesionales del sector cultural necesitan urgentemente ayudas para sobrevivir. ¿Le parece ético seguir gastando dinero en adoctrinamiento lingüístico en catalán sabiendo que casi 1 millón de personas en Cataluña están en situación de pobreza severa, según el informe de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya?

Por otro lado, le quisiera preguntar también si va a requerir la elaboración de un estatuto del artista y del profesional, nos ha hablado de esto, es cierto, pero de manera efectiva, tomando como punto de partida el Real decreto ley 26/2018, pero, entre otras muchas mejoras, ampliando el trato preferente en materia fiscal y de seguridad social. ¿Va a poner fin al sesgo sectario de la Secretaria de Política Lingüística para que el Departamento de Cultura vele eficazmente por la literatura, la lectura, la música, la danza, el teatro, el circo, la pintura, la escultura, la arquitectura, las bibliotecas, los archivos, el cine, la radio y la televisión, la cultura popular y las lenguas oficiales, que le recuerdo que son dos en Cataluña?

Según el citado informe de Política Lingüística, el castellano es la lengua del 55,6 por cien de la población de Cataluña. Es el informe que elabora cada año el Departament de Cultura, entonces la Direcció General de Política Lingüística. ¿Va a obedecer el mandato constitucional –artículo 3.1– y estatutario –artículos 6 y 32– de proteger y fomentar las lenguas oficiales sin discriminación transformando la Secretaria de Política Lingüística en una verdadera herramienta al servicio del castellano, del catalán, del aranés en la proporción adecuada a su uso por los hablantes?

En conclusión, y así acabo ya, desde el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña le pedimos, por favor, que cuide a los profesionales del sector cultural mediante ayudas reales para la creación y mantenimiento de una cultura de calidad, asequible

para todos los catalanes, sin discriminación por razón de la lengua y respetuosa con nuestra tradición.

Muchas gracias.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, senyor Acosta. Ara li demanaria a la vicepresidenta de la Mesa, a la senyora Sílvia Romero, que ocupi el meu lloc, perquè com a portaveu de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, he d'intervenir i ho faré des del meu lloc.

Gràcies.

La vicepresidenta

Bé; doncs, a continuació, té la paraula la portaveu de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Maria Dolors Sabater, per espai de deu minuts.

Maria Dolors Sabater i Puig

Moltes gràcies. Moltes gràcies, consellera, per explicar-nos aquest pla, aquests objectius estratègics que certament, doncs, ens apropen al concepte que tenim nosaltres de la cultura com un bé bàsic i fonamental; un bé bàsic i fonamental considerat com un dret, un dret bàsic. Sí que li diria, però, que, és clar, molts dels objectius que ens ha explicat, a nivell de concreció, de com es farà, de com es concretarà, doncs, hi hauria moltes preguntes a fer-li, no?

En tot cas, nosaltres pensem que, tant en el tema cultural com en el tema de la llengua, cal tenir en compte l'àmbit lingüístic en el que estem. No m'ha semblat sentir que ho anomenés així però, en tot cas, nosaltres fem una proposta que és la de configurar una plataforma de cultura dels Països Catalans, com a projecció d'una llengua i una cultura comunes que comparteix una regió geogràfica més enllà de fronteres polítiques. Això seria un objectiu que ens ajudaria a assolir la presència, la representació i reconeixement internacionals. I, en aquest sentit, li faig la pregunta si en aquest àmbit, tant en la part cultural com en la part lingüística, si tenen alguna proposta concreta en aquest àmbit lingüístic ampli dels Països Catalans.

Per altra banda, en la concreció de la política lingüística que ha explicat en aquest marc del multilingüisme, del plurilingüisme, la concreció de..., o sigui, estic segura que ja és així, que ja ho concep així, però m'agradaria que ens ho especifiqués, perquè el fet de que som plenament conscients de que no podem tractar igual el que és desigual. Nosaltres partim d'una situació de discriminació lingüística sostinguda en els anys i que mai ha aconseguit, no?, hem aconseguit arribar a una normalització en l'ús i l'accés a la llengua, ni la llengua catalana ni l'aranès, de l'Aran. I, per tant, m'agradaria també si ens poguéu concretar com es farà, en aquesta línia, aquesta lluita perquè la llengua catalana i l'aranès a l'Aran tinguin una consideració realment no discriminatòria. Més enllà d'actituds catalanofòbiques, més enllà d'actituds de persecució, el fet de senzillament poder desenvolupar l'accés a l'idioma, l'accés a la llengua, que en aquests moments no està garantit, vostè mateixa ho reconeixia, l'accés a la llengua per a tothom i el dret a utilitzar-la i el dret a fer-la servir en tots els àmbits de desenvolupament de la vida diària sense restriccions, no? Voldria saber, doncs, aquest aspecte.

Pel que fa als temes de cultura, és evident que amb aquesta estoneta que tenim no podem parlar de tot el que parlariem i que ja tindrem altres ocasions, però sí que hi ha un aspecte que ens preocupa especialment que és en relació amb la gestió. A veure, tots sabem que hem passat la covid, que ha sigut una oportunitat..., o sigui, ha sigut un tema, una crisi molt greu, però que alhora ha sigut una oportunitat per visibilitzar tant la importància de la cultura, aquesta cultura que ens salva, aquesta cultura que és un dret fonamental i una eina fonamental per a la vida, com la pre-carització de tot el sector.

Però, alhora, ens preocupa que, en aquesta recuperació, en aquest veure la cultura com un espai econòmic, un espai on s'ha de recuperar tant els drets laborals de les persones del sector com a activitat econòmica, que no hi hagi el risc o com..., la pregunta seria com combatrem el risc de convertir aquesta acció..., de caure en la mercantilització de la cultura, que és un risc que tenim, que vostè coneix molt bé i que no és l'estil de cultura que estem defensant amb aquests eixos que vostè deia, sobretot de l'accessibilitat, de fer-la accessible absolutament a tothom. És imprescindible que la cultura sigui accessible, perquè ara no ho és i perquè ara la no accessibilitat de la cultura a tota la població és motiu de desigualtats –motiu de desigualtats. Vostè ha apuntat algunes línies d'acció com la de la música, no?, lo d'accés a les arts des de les escoles, però sabem que no n'hi ha prou amb això; sabem que, en aquests moments, les desigualtats econòmiques barren el pas a l'accés a moltíssimes activitats culturals.

I, per tant, a nosaltres ens preocupa també com, d'alguna manera, la gestió que es farà de la cultura, d'una banda, preservarà temes de transparència i de bona gestió, d'evitar que hi hagi clientelismes, de que hi hagi un ús..., una mala praxi en la gestió cultural i, de l'altra, li volia preguntar també com tractarà aquesta cultura associativa, aquesta cultura d'autogestió, que és tan important, sobretot en sectors també d'alliberament de col·lectius que pateixen riscos de discriminació, per motiu racial, per motiu de la manera d'estimar, per motius d'identificació de gènere o afectiva i sexual; com es potenciarà que tota la creativitat, tota l'autogestió que es generen, moltes vegades vinculades en aquests processos de participació activa per a la defensa dels drets dels col·lectius minoritzats i moltes vegades, doncs, discriminats, si hi haurà una acció especial per permetre gestió comunitària d'equipaments, potenciació d'aquests espais culturals, que moltes vegades han de combatre, han de sobreviure amb una autèntica pugna amb els requisits d'aquesta violència burocràtica, d'aquest excés de burocratització que tenim actualment, a la vida actual, i que moltes vegades, doncs, no es poden desenvolupar per culpa d'aquestes condicions.

Totalment a favor de les línies d'intervenció que vostè comentava, però diríem que ens queden curtes i voldríem saber-ne més. Ens agradaria poder-les veure més concretades i, sobretot, saber d'alguna manera com també des del departament, des de la conselleria, es podrà complir escrupolosament les normatives de contractació i subcontractació, com tot el tema d'auditories externes per, diríem, eliminar qualsevol ombra de dubte. Vostè sap que és un sector, aquest, que té posats uns focus molt potents, no?, i que algunes vegades, doncs, no sempre ha estat prou transparent, tota aquesta informació de gestió.

Ho deixaria aquí i en la propera intervenció, segons què contesti, doncs, ja continuaria.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, doncs, continuarem. Ara seria el torn de Jessica González, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Lucas Silvano Ferro Solé

Aquí, presidenta.

La presidenta

Ah, perdó –perdó.

Lucas Silvano Ferro Solé

Abans he...

La presidenta

Perdó, que sí que ha comunicat el canvi. Disculpi.

Lucas Silvano Ferro Solé

Sí, disculpar-la perquè està en viatge institucional a Colòmbia i no podia assistir aquí, evidentment. Per tant, la substituiré jo, que no formo part d'aquesta comissió, però que hem treballat plegats la intervenció.

En primer lloc, agrair-li la seva intervenció. Crec que ha sigut engrescadora, amb coses interessants que segurament anirem treballant durant tota la legislatura. Però nosaltres partim d'una visió crítica i pessimista de l'estat de la cultura al nostre país. Seria fàcil culpar la pandèmia de tots els mals que avui afecten l'àmbit de la cultura, però els que heu estat en aquesta comissió i els que hem pogut assistir durant aquests anys als debats al Ple sabem que els mals i la precarietat estructural del món de la cultura en aquest país és un debat que ve d'antic, que la inacció del Govern al respecte és un debat que ve d'antic i que, segurament, aquesta pandèmia ha accentuat i ha precipitat ja tots aquells mals que observàvem.

El recent informe anual del Conca sobre l'estat de la cultura i de les arts situa en un trenta per cent la pèrdua de llocs de treball o d'ERTOs al sector: un de cada tres llocs de treball perduts en un any que ha sigut duríssim per al sector. Les arts escèniques han reduït la seva facturació en un setanta-dos per cent respecte al 2019 i el sector del patrimoni i dels museus acumula un trenta-cinc per cent de pèrdues, i aquests serien els dos sectors més afectats. I, a més, es desprèn que el sector de la cultura suspèn el Departament de Cultura en la seva gestió per fer front a la pandèmia. Ni les mesures proposades en els plans de desconfinament ni la defensa del caràcter de bé essencial de la cultura ni les respostes del Govern ni l'esforç econòmic ni la interlocució són valorats pels treballadors de la cultura, i, per tant, nosaltres creiem que aquest és l'escenari més honest, segurament, des del qual construir el repte de futur que té com a consellera de Cultura.

Partim d'una situació que és de profunda crisi estructural del sector i de profund malestar amb el Departament de Cultura. I nosaltres creiem que és un moment propici per fer de la crisi oportunitat i per replantejar i per reimpulsar el model de cultura a casa nostra. Creiem que aquest ha de ser l'any del reimpuls de la cultura a Catalunya i que ha de ser l'any del reimpuls no només mirant com recuperem les xifres pre-covid, sinó com transformem el model cultural al nostre país. Nosaltres li apuntarem alguns eixos que per a nosaltres són estratègics.

El primer és que la cultura ha de ser un pilar de l'estat del benestar al nostre país. Segurament no al mateix nivell que l'educació pública, però crec que tots som conscients, quan pensem en com construir una cultura cívica o una cultura ciutadana en el nostre país, que l'educació i la cultura són dos elements claus. I per fer de la cultura un pilar del benestar del nostre país, per a nosaltres, el principal repte és com garantim un accés universal a la cultura. El Parlament va aprovar per unanimitat la implantació del tiquet cultural, i creiem que ha de ser una de les tasques del seu Govern, que permet augmentar la demanda cultural i que, per tant, ens permet reactivar el sector i ens permet donar-li una empenta, però que ens permet, alhora, garantir un accés universal a la cultura. I, per tant, per a nosaltres aquest serà un dels eixos estratègics.

El segon, el finançament per a la cultura, i que té a veure també, de retruc, amb la cultura política d'aquest país. Quan un sector està en crisi, i especialment un sector que té tanta capacitat d'impacte mediàtic com el sector de la cultura, i ens toca campanya electoral, sortim tots en campanya electoral a dir el nostre compromís amb el dos per cent d'inversió en cultura, i després comença la legislatura i veiem que tot són problemes. Creiem que cal, aquest any especialment, una aposta econòmica per impulsar el sector de la cultura. El seu partit també va fer el compromís del dos per cent i, per tant, creiem que a aquests pressupostos s'ha de reflectir el que és un compromís majoritari de totes les forces polítiques, el que ha sigut un compromís en campanya i el que ha de ser un compromís de govern, que és que es destini un dos per cent del pressupost a la cultura.

El tercer repte que veiem com a país és el que té a veure amb els equipaments culturals, i en dos dimensions clares. La primera és trencar el centralisme a l'hora de pensar i planificar equipaments culturals al nostre país i pensar-los també com a grans equipaments culturals que siguin centrals en la mateixa estructura cultural del nostre país. Nosaltres creiem que calen institucions, centres, projectes culturals arreu del territori de Catalunya, i que això precisament és el que ens farà tenir una aposta cultural forta. I per això, necessitem un contracte programa ambiciós i que s'implementi el Pla d'equipaments culturals de Catalunya com una eina pública clau per desplegar la cultura i per donar estructura territorial a l'aposta cultural d'aquest Govern.

El quart eix que per a nosaltres és essencial és el model de cultura que volem impulsar en aquest país, que és una aposta per la cultura popular, diversa i plural, com és la nostra ciutadania i com es reflecteix en la riquesa plural i cultural de les expressions culturals i artístiques del nostre país. Per tant, creiem que tenim un país que és molt ric culturalment, en art, en patrimoni, en cultura popular, en cultura natural, i que, per tant, hem de ser capaços de projectar aquesta diversitat cultural, d'enfortir la interculturalitat de la nostra societat i, per tant, de fer de la nostra manifestació cultural una manifestació cultural orgullosa de la seva pluralitat i de la seva capacitat de projectar-la.

El cinquè repte que nosaltres entenem clau per al model cultural del nostre país és l'aposta pels ensenyaments artístics. El seu departament ha de vetllar per recuperar el finançament en ensenyaments artístics i en les escoles de música al nostre país. Reduir, retallar el finançament en ensenyaments artístics ha sigut empobrir la nostra cultura, la formació en cultura, i creiem que és un indicador clau per mesurar l'aposta pel model cultural, per construir un model cultural de futur al nostre país.

El sisè repte és el del patrimoni. Creiem que cal repensar i cal ser ambiciosos en la gestió i en la defensa del patrimoni cultural, i sobretot calen inversions públiques per preservar el nostre patrimoni. La protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic de Catalunya és funció també de la seva Direcció General de Patrimoni Cultural, i, per tant, ha de ser també peça clau a l'hora d'avaluar el nostre model cultural. Perquè el nostre patrimoni arqueològic i paleontològic no és només, tot i que és, evidentment, una peça clau, cosa dels arqueòlegs i dels historiadors, sinó que ha de ser una cosa que englobi a tota la ciutadania a l'hora de construir una proposta cultural; és dels antropòlegs però és també dels educadors, dels ambientalistes, dels urbanistes, dels paisatgistes, de com construïm un model sostenible que faci del nostre patrimoni cultural un element sobre el que pivoti una oferta turística sostenible i sensata. I, per tant, hem d'intentar obrir la mirada entorn del nostre patrimoni cultural i veure com el fem també una peça clau a l'hora de recuperar el nostre país i de recuperar el sector de la cultura.

Jo, com que em queden només un parell de minuts, ho deixaria aquí. I, en tot cas, en el torn de rèplica aprofundiré en alguns elements.

Moltes gràcies.

La presidenta

Doncs moltes gràcies, senyor Lucas Silvano. I passàriem la paraula a la senyora Anna Grau, la portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, diputats... Bé, donem la benvinguda a la senyora Natàlia Garriga. Enhorabona per un nomenament que segur que li deu fer especial il·lusió tenint en compte que és la primera vegada en onze anys que la conselleria de Cultura va a una persona d'Esquerra Republicana, i no a una persona qualsevol, sinó de la màxima confiança del president Aragonès i processada pels fets de l'1 d'octubre. No sé amb quina dada quedar-me, no sé ben bé a quina conclu-

sió arribar: és vostè aquí perquè el president de la Generalitat dona molta importància a la cultura o perquè n'hi dona molt poca.

La veritat és que si fem una repassadeta al que han estat els últims...

La presidenta

Es podria apropar una mica més al micro?, que la sentim poquet.

Anna Grau Arias

Ara? (*Pausa.*) D'acord. Si fem una repassadeta als últims responsables de la conselleria de Cultura, el meu titular seria: «Mama, por.» Perquè des del 2016 cap aquí el nivell no para de baixar en garanties de solvència cultural i de pujar en sectarisme.

Registrant les actes d'aquesta santa cambra, he vist la compareixença que l'any 2016 va fer el llavors conseller de Cultura i ara exiliat total –ell sí que sí–, el senyor Santi Vila. El senyor Santi Vila va iniciar la seva compareixença invocant el *sapere aude*, l'atreveix-te a saber de Kant. No està gens malament com a declaració d'intencions. Llàstima que els fets, i sobretot els números, no acompanyaven. De 2010 a 2015, el pressupost de Cultura havia passat d'uns lamentables 345 milions d'euros a uns ridículs 241 milions, vaja, el 0,74 per cent del total. Això mentre els successius governs nacionalistes s'omplien la boca a defensar la cultura per terra, mar i aire. Bé, doncs ja té nassos, com en aquell moment recordava el senyor Santi Vila, que l'única vegada que la partida de Cultura ha superat l'u per cent del pressupost de la Generalitat ha estat quan hi havia Pasqual Maragall de president.

Bé, vostè ens ha promès el dos per cent, un dos per cent que fa molt de temps que demanàvem nosaltres, que demanava el sector. Esperem que..., a veure si se'n sortirà; esperem que ara sí, que no sigui un brindis al sol. Perquè, és clar, sense ni pressupostos damunt la taula, diguem-ne, hem de fer una mica un acte de fe. Però, vaja, com a declaració d'intencions com a mínim és més del que havíem tingut fins ara.

Tornant al senyor Santi Vila quan s'estrenava com a conseller, ho va fer amb un discurs que, vist des de la perspectiva d'ara, sona com el sùmmum de la il·lustració política catalana. Ell reivindicava els valors, que no els temps de la República; resumint, que comprava la llibertat, la igualtat i la fraternitat, però no, per exemple, el culte a la personalitat dels germans Badia. També va dir que, tot i que la Generalitat nacionalista no renunciava ni, òbviament, renuncia a defensar el català com a llengua pròpia, és a dir, per damunt de totes les altres que es parlen i s'escriuen a Catalunya..., bé, almenys ell semblava ser conscient que no n'havia de ser l'única. Va arribar a parlar textualment de «defensa del català, valoració del castellà i domini de l'anglès». Tot molt opinable però, vaja, música celestial comparat amb el que ha vingut després.

De fet, el que ens havia de fer més por del seu discurs, vist en perspectiva, era com presumia de tenir al capdavant de la Institució de les Lletres Catalanes –tatxan, tatxan!–, doncs sí, senyors, a ella, la insuperable Laura Borràs, que justament va ser qui el va succeir a ell, Santi Vila, al capdavant de la conselleria de Cultura. Quina diferència de debut, senyors, entre un i l'altra: si ell havia vingut citant Kant, ella es va presentar brandant una rosa groga de ferro que deia que li havien regalat a la Fira del Ferro d'Alins. I, com no podia ni ha pogut ser mai d'altra manera, es va tirar uns inacabables minuts inicials de la seva compareixença que si presos polítics per aquí, que si exiliats per allà, que si «*p'atrás ni pa'tomar impulso*». Què els haig d'explicar, si tots ja la coneixen tant o millor que jo. Curiosament, tot el que la flamant consellera de Cultura Laura Borràs tenia de contundent a l'hora de defensar els presos, els exiliats i una cultura catalana, segons ella, entre parèntesis, ho tenia d'esmunyedissa i fins i tot de sibil·lina si algú li feia preguntes massa concretes sobre temes massa sensibles.

Sobre la nostra vella i tossuda aspiració de dedicar a Cultura el dos per cent del pressupost de la Generalitat, ella deia que era millor no parlar de percentatges. Vos-

tè en això almenys s'ha mullat, hi ha posat el coll i s'hi ha compromès, cosa que li agraiem. Si a això hi sumem –tornant a la senyora Borràs– que automàticament es va mostrar partidària de reforçar les línies de subvenció, se't posen els pèls de punta, i més quan llegeixes que en aquella compareixença ella va tenir l'estómac de dir que des de la Institució de les Lletres Catalanes no havia tolerat ni una sola subvenció a dit o sense seguir tots els passos i requisits de la lliure concurrència. Ostres, abans ho diu, abans li creix el nas. Presumptament, és clar.

El millor de tot va ser quan l'exdiputat de Ciutadans en aquesta cambra i actual portaveu nostre a l'Ajuntament de Figueres, Héctor Amelló, li va demanar comptes d'haver signat el tristament famós manifest Koiné, que si tu el llegeixes i a sobre te'l creus, sembla que Catalunya sigui el cap i casal del Ku Klux Klan. Aquí ella –altre cop esmunyedissa– va assegurar haver-lo signat a títol individual, no pas com a consellera, i va negar tota acusació d'hispanofòbia al·legant les vegades que ha estat convidada a parlar a universitats de Cadis o La Rioja. Una jugada mestra tan bona com aconseguir plaça fixa a la Universitat de Barcelona, és a dir, com a funcionària de l'Estat, alhora que dia sí i dia també diu pestes de la repressió d'aquest Estat.

En fi, em salto les conselleres de Cultura que han vingut després de la senyora Borràs, en part per no esgotar el temps i en part per catalana misericòrdia, perquè hi ha gent que ni ens la mereixiem ni ens la mereixem. I ara arriba vostè, senyora Garriga, i jo li pregunto: el canvi de terç a Cultura, de les mans de Junts a les d'Esquerra, és una bona o és una mala notícia per als que veiem la cultura catalana no com un departament d'*agitprop*, sinó com una de les responsabilitats més altes i importants que poden tenir una persona i un govern? Amb vostè tornen els valors o els temps republicans?

Ja deu saber, perquè no és cap secret, que el líder de Ciutadans a Catalunya i en aquest Parlament, el senyor Carlos Carrizosa, va ser ahir mateix al Palau de la Generalitat entrevistant-se amb el president Aragonès, que aquest és un experiment que a Ciutadans no es gosava fer des del 2016, perquè des de llavors els successius governs i presidents de la Generalitat s'assemblaven més, a parer nostre, al gabinet del doctor Caligari que a la institució senyera de tots els catalans i màxima representant de l'Estat a Catalunya. El senyor Carrizosa li va presentar al senyor Aragonès un seguit de punts bàsics per a millorar la convivència, gairebé li diria que l'habitabilitat, de Catalunya, i un d'aquests punts essencials per a nosaltres era que s'acabin la hispanofòbia i el menyspreu a la llengua castellana, que és part tan vital i essencial de la nostra cultura i del nostre ADN com la llengua catalana. Vostès volen fer veure que són com l'oli i l'aigua, quan en realitat són més aviat com el pa i el tomàquet: són dues cares de la mateixa moneda.

Vostè té un to molt més institucional, educat i amable que la senyora Borràs, cosa que jo li agraeixo, però quan cita les llengües de Catalunya cita fins i tot la llengua de signes i es deixa el castellà. Parla dels consensos lingüístics dels anys noranta com aigua passada, però no es pregunta per què van desaparèixer. Tira la culpa a la globalització i fins i tot a l'Estat. I que consti que en això té una mica de raó, eh?, perquè l'Estat sí que és culpable de posar-se de perfil, o sigui, «*de trabajar menos que el sastre de Tarzán por el bilingüismo*». Però és que vostès hi treballen activament en contra. Vostès són responsables d'atacar-lo. O sigui, de fer tot el possible per a això, perquè no hi hagi bilingüisme a Catalunya.

Jo no sé, de debò, quan s'acabaran aquests infantilismes infames que fins ara han limitat l'acció cultural catalana a casa nostra i fora de casa nostra. És lamentable que per generacions senceres de polítics la cultura catalana hagi quedat simplificada a una cosa tan «cutre» com ser antiespanyol. És la manera més segura de morir o d'arribar a la insignificança, de generar desafecció entre catalans de tota la vida, ja no diré entre gent d'altres terres. Jo no pensava, creguin-me, que arribaríem a veure mai escarnir autors com Juan Marsé o Joan Manuel Serrat. No veuen que se'ls està

anant l'olla? O aturen aquest tren bala d'odi cultural o destruiran per sempre allò mateix que asseguren voler defensar i preservar.

També estaria molt bé que trobéssiu un momentet al llarg d'aquesta legislatura que tan accidentadament ha arrencat per parlar de la necessitat de fer molt més ordenada i transparent la política cultural de la Generalitat. No pot ser que mentre els pressupostos són tan minsos se suqui d'aquest i d'aquest altre departament per fer coses més inconfessables, com ara hipersubvencionar la Plataforma per la Llengua –la presumptament pseudomàfia del català–, que acapara en solitari i des de fa anys gairebé totes les ajudes del Govern per defensar la llengua catalana. No hi ha ningú més?

Per no parlar d'aquestes miraculoses derrames que de cop plouen des del Departament de Cultura sobre TV3 per contractar projectes audiovisuals, les famoses crides que amb el joc de mans de passar per la corporació permeten fer les coses al més pur estil Laura Borràs. Això és *«porque yo lo valgo»*. A ditet i sense lliure concurrència. L'última crida ha estat de 6 milions d'eurets. Tinc aquí la llista de les productores afortunades. I, la veritat, a part d'alguna esquitxadeta per aquí i per allà, suposo que per dissimular, doncs, et trobes els eterns sospitosos habituals: que si Minoria Absoluta, que si El Terrat, que si Mediapro, que si Sàpiens... No en tenen mai prou, aquests, que encara han d'anar a esgarrapar els últims crostons de la conselleria de Cultura?

Vostè ha parlat de subvencionar, però no només, de dinamitzar el sector audiovisual. Ha parlat del *hub* audiovisual, i molt bé. Tot això ens ha sonat bé. Esperem que sigui..., bé, que es faci seriosament, amb transparència, sense nepotismes ni amiguismes ni sectarismes. No es pot voler ser inclusiu i alhora anar d'almogàver. En fi, demanem una mica menys de sectarisme, una mica més de serietat i de respecte a l'hora de gestionar, programar i repartir els recursos, i a veure si entre tots podem fer possible altra vegada una cultura catalana lliure, ambiciosa, il·lusionada i no acollonida i llepasolvents.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Grau. I ara disculpo el representant del Partit Popular, el senyor Alejandro Fernández, que s'ha excusat i, per tant, li donaríem la paraula al portaveu de Junts per Catalunya, el senyor Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, consellera. Contents i agraïts de sentir el seu pla de legislatura i de veure'ns en aquesta casa de la paraula. Bona tarda per a la presidenta del Conca i els membres.

I deixi'm abans de res donar unes paraules de suport, de complicitat als artistes de Catalunya, amb tant de talent, amb tanta persona vinculada a la cultura, amb tot el sector cultural que ha estat impactat, alterat i capgirat per aquesta maleïda pandèmia i en la qual encara ens trobarem amb moltes i moltes seqüeles que de ben segur, amb tota la meua confiança, que amb vostè liderant el departament podrem treballar-hi per disminuir-les. Són dies..., doncs, justament ahir el mateix Conca en el seu informe ens donava unes xifres demolidores, per la qual cosa, hi insisteixo, haurem de treballar-hi per disminuir-les.

Deixi'm agrair-li també que hagi fet aquesta presentació del seu equip. La feina, vostè, evidentment, no la farà sola, la feina es fa conjuntament i agraeixo aquesta presentació del seu equip, de l'equip del seu Govern, que és el meu Govern i en el qual tots treballarem.

Ens han agradat els quatre eixos que ens ha explicat. La transformació és intrínseca a la cultura. La cultura sempre per ella mateixa ja és transformadora. La cultura és cohesió, la cultura ens ha de servir per fer ciutadans lliures, crítics, no sé si més feliços, però sí més conscients i aptes per al canvi cultural que vostè mateixa

ha esmentat. I això ha d'anar de bracet de l'altre eix, que és l'accés a la cultura. A mi m'agrada també, i ho faig servir moltes vegades, no només parlar de cultura, sinó parlar de cultures. I en aquest accés a les cultures, la cultura, la presidenta Borràs en parla en termes que és omnívora i que és individual, però que és col·lectiva i que és coneixement i que és oci, però també és entreteniment i, aleshores, aquí, tractar la cultura en plural a vegades també és una manera de fer-la també més accessible.

Venen temps, em sembla, que hem de treballar, i hi coincidirem, segur, per fer polítiques que ja faríem si fóssim un estat. Per tant, hem de fer un sistema cultural de referència amb aquesta ambició que vostè ens ha plantejat. Aquest és un bon plantejament, un bon objectiu i una bona manera de treballar, un sistema cultural de referència, ambicions i una manera de fer les polítiques culturals que ja faríem si fóssim un estat. Tot això no ho faríem..., no ho podem fer si no és amb recursos, ara ja grandiloqüències ja no és el moment, ara és el moment dels recursos. El pacte de govern entre Junts i Esquerra parla del dos per cent i estem contents que estem alineats en tot això, estem alineats no només en el dos per cent, sinó en els dos-cents euros per habitant en cultura en aquest camí o aportar gradualment fins a setanta euros per habitant. Per tant, a mi em sembla que estem molt bé.

Un dels aprenentatges d'aquesta etapa 20-21 de pandèmia dura ha estat que..., un aprenentatge ha estat que hi ha hagut manera de fer aportacions substancials del Govern Torra i del Govern Aragonès al palau marc, per dir-ho metafòricament. I, per tant, és un camí que ja s'ha iniciat, un camí que aquest 21, sense pressupostos, però contents de sentir-ho i de treballar en aquest pacte que tenim, doncs, continuarem treballant en aquesta línia, en aquesta proposta de resolució que aquesta mateixa Comissió de Cultura vam aprovar per unanimitat al final de la darrera legislatura. Ara és l'hora de diners i de recursos per a la cultura. Els projectes hi són, els projectes vostè ens els ha dit, i, per tant, aquí hem de remar-hi tots, deixi-m'ho dir així.

Deixi'm fer una qüestió de finançament, que a vegades no hi pensem de tan acostumats que estem en la desafecció de l'Estat espanyol en la cultura catalana o en la cultura de Catalunya o en la cultura a Catalunya: els equipaments nacionals any rere any estan patint una descapitalització. L'Estat s'ha esborrat d'això. El Conca a l'informe 2019 ho xifrava amb una quantitat espaiosa. El Lliure, el MNAC, el Liceu, la Fundació Miró estan molt i molt ressentits d'aquesta manca de finançament com a equipaments nacionals.

Hem de treballar per l'IVA cultural també, ho esmenta el pacte. I hem de treballar pel mecenatge. No pot ser que només el responsable de finançar la cultura, des del meu punt de vista, sigui només l'Administració, sinó que la societat civil a Catalunya –la societat civil a Catalunya– històricament, quan l'Estat no hi ha estat, doncs, ha treballat en educació, en sociosanitaris, en molts aspectes i també en el cultural. I, per tant, em sembla que si això s'estructura i s'articula a través de la llei del mecenatge, els nostres diputats a Madrid poden fer molta i molta feina.

I també hem de vetllar perquè el plantejament de Next Generation estatal encaixi bé amb els fons europeus, amb el plantejament que té el Departament de Cultura. I mostra d'això segurament és aquest projecte digital que vostè ens ha explicat, aquest *hub* de l'audiovisual. I, per tant, en tot això, doncs, estem contents d'anar alineats.

Pel que fa a legislació, a la Comissió de Cultura, o bé si són projectes de llei o proposicions de llei ens hi trobarà. Nosaltres hi serem, evidentment. Ja vostè ha parlat que tenim molta feina feta. Ha parlat que ja s'ha de reprendre el que funciona i aquell punt que la consellera Ponsa va començar declarant la cultura com a bé essencial, doncs, també l'hem de continuar treballant, com ha dit vostè, amb drets culturals de la ciutadania, la llei de polítiques culturals i de drets culturals o la llei del patrimoni o legislar, mirar de legislar al costat de tot el plantejament d'accés a la cultura. Potser aquests dos-cents euros per habitant es podria també començar a pensar de quina manera es poden legislar perquè totes les administracions acabem confluint en aquest finançament de la cultura.

Segurament coincidirem que no és època de totxos i de grans equipaments, sinó que és una època de molta programació i de molta activitat per fer ressorgir i per fer tornar a gaudir i a ser usuari de la cultura. També és veritat que tenim arxius per acabar, estan iniciats i, per tant, això són bones notícies.

La vaig sentir a parlar a vostè per primera vegada del Pla de museus a Girona i avui també ens l'ha esmentat. Per tant, és una eina que ja tenim feta i que l'hem d'estirar, vetllar i treballar-hi.

Treballarem pel patrimoni, un patrimoni enfocat cap al segle XXI, amb tot l'aspecte digital, que ens ha agradat de sentir. Hem de treballar per fer una bona vertebració del territori cultural, i en això coincidim. Hem de treballar per l'associacionisme i per la cultura popular al segle XXI, i això vol dir recursos. Per tant, coincidim en la necessitat de recursos, la participació ciutadana, la cultura popular, la cohesió; aquest primer esglaió de cultura que és l'associacionisme el necessitem cuidar com mai, perquè necessitem ressorgir-lo. Les eines les tenim, hi han xarxes, hi han ateneus, hi han instituts, i, per tant, treballarem conjuntament per dotar-les. Consellera, dialoguem, parlem molt. Som govern i aquí ens hi trobarà.

Algú deia: «Catalunya serà reconeguda, el seu paper, internacionalment pel talent i pel coneixement, per l'art i per la cultura.» I a mi m'ha agradat molt qüestionar què vol dir avui ser internacional, i em sembla que això és veritat que ens ho hem de plantejar. Hem viscut..., sense la pandèmia ja hem viscut una època trasbalsada, ara amb la pandèmia encara més, necessitarem, abans de poder produir cultura internacional, doncs, afavorir els creadors a casa nostra en aquest itinerari; per tant, beques, creadors, tot això, ens hi trobarà.

M'ha agradat molt sentir-la –se m'acaba el temps, perdoneu– parlar d'educació i cultura, d'ensenyaments artístics, els reglats, els no reglats, els plantejaments transversals en tot això que hi podem fer, de rebot amb els objectius de desenvolupament sostenible... I a mi em sembla, doncs, que n'hem parlat molt, ara hem d'actuar al costat del que és educació i cultura. En el proper torn li parlaré de llengua, del català i...

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Ten. Ara tindrà la paraula, per Esquerra Republicana, la portaveu Irene Aragonès Gràcia. Quan vulgui.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bona tarda, honorable consellera. Gràcies per ser avui aquí en aquesta compareixença i poder compartir els objectius i les actuacions del departament. I també donar les gràcies a la resta del seu equip que avui l'acompanya.

El passat 14 de febrer la ciutadania va tornar a situar un govern independentista i d'esquerres al capdavant del país. Conscients de l'oportunitat de transformació i millora que pot suposar aquesta nova etapa, sàpiga que ens té al seu costat en el camí de l'autodeterminació, l'avenç social, el democràtic, el verd i també el feminista. Valors que també entenem en la cultura i que el sentit transformador d'aquesta és indestriable del projecte republicà, ja que promou un país culte, cohesionat i fort en la seva identitat, promovent la interculturalitat, el pensament crític, l'apoderament ciutadà, característiques bàsiques en l'encàrrec de fer front als grans reptes que tenim avui per endavant.

L'impacte de la covid sobre la nostra economia i la qualitat de vida de les persones ha estat terrible i, malauradament, un dels sectors més afectats ha estat el de la cultura. És per això que ens cal un pla de reactivació amb polítiques de recuperació que prioritzin el sector cultural, que puguin reprendre la seva activitat en millors condicions, no considerant com a normalitat el lloc d'on es venia prèviament, abans de la crisi. Pensem que només amb una connexió estreta entre el sistema educatiu, el sistema cultural, el sistema de comunicació trobarem les millors oportunitats d'eixamplar els segments socials compromesos amb el progrés, l'equitat i la cohesió social. Perquè una societat culta és una societat informada i amb criteri, i per tant,

amb capacitat de progrés social i econòmic. Posar la cultura al centre és, per tant, dotar-la d'un poderós instrument de canvi social, d'una palanca que actui sobre la base d'un sistema educatiu inclusiu i transversal, plurilingüe, amb el català com a llengua vehicular, capdavanter en igualtat de gènere i fonamentat en l'aprenentatge de l'autonomia personal.

Esquerra Republicana de Catalunya predica i practica que la lliure pràctica cultural ha de quedar establerta com un dret constitucional bàsic i ser considerada el quart pilar de l'estat del benestar. I és per això que es fa imprescindible garantir l'accés lliure i universal a la cultura com un dret fonamental inalienable, com un bé essencial més enllà d'un pur entreteniment. Volem un país creatiu, que promogui el talent i en què l'excel·lència de la creació catalana sigui l'objectiu del conjunt de les polítiques públiques culturals. És de vital importància que la represa es faci amb la màxima celeritat possible i que cap àmbit cultural quedi enrere. És essencial, per tant, aprofitar aquesta oportunitat no només per assegurar l'estabilitat i la supervivència del sector, sinó per repensar-lo, amb la complicitat i sempre amb la participació activa de la ciutadania. Ho ha dit, consellera, ara és el moment de redefinir, de repensar, de revisar les estructures d'aquesta gestió cultural i els mecanismes de la presa de decisions per tal d'adaptar-los i actualitzar-los.

Hem de ser, per tant, capaços de bastir un veritable sistema cultural integrat i interconnectat, basat en aliances de cooperació i coordinació entre els sectors de la creació, la producció, la difusió cultural i entre els diferents nivells públics del nostre país. Per tant, un profund canvi de plantejament, un canvi cap a un model republicà de cultura que empoderi la ciutadania, tot garantint l'accés a la cultura a tothom i no només a una minoria, que aprofiti el potencial integrador i de creació d'identitat de la cultura. I si realment volem aquesta transformació, aquest canvi de model, es fa imprescindible augmentar la despesa amb aquest esforç pressupostari superior el primer any de legislatura. Cal un acord de país que, mitjançant la Mancomunitat Cultural, comprometi a tots els nivells de l'Administració –Generalitat, ajuntaments, diputacions– per tal de dur a terme tots aquests projectes que avui ha posat sobre la taula: la nova Llei de patrimoni cultural català; el programa de potenciació dels equipaments culturals de base associativa, i el suport i dinamització de creadors a través de la xarxa de residències i d'intercanvi en els àmbits de les ciències, les arts i les humanitats; el sistema nacional de gires artístiques i el pla per a l'emprenedoria cultural.

En aquest sentit i en matèria d'igualtat, ens ha agradat el missatge que ha enviat. Perquè l'emprenedoria d'aquest país sigui pròspera, no podem deixar ningú enrere. I això vol dir que les artistes, que les treballadores de la cultura i, en definitiva, les dones que són al capdavant dels projectes culturals necessiten el suport de l'Administració. No hi ha cap espai que sigui neutre al gènere, i la cultura tampoc.

L'informe del Conca, que vostè mateixa té i que ens van presentar ahir al Macba, ens mostra que la crisi de la covid ha impactat en el sector cultural de manera extraordinària, però que en el cas de les dones és encara molt més greu. Així, l'animem a treballar, per tant, conjuntament amb el Departament d'Igualtat i Feminismes per promoure polítiques públiques que corregeixin totes aquestes desigualtats.

Celebrem molt la modificació de la Direcció General de Política Lingüística, que esdevé secretaria sectorial. Això permetrà reforçar les polítiques públiques relacionades amb la política lingüística i ajudarà, i molt, en el treball per tal que la normalització del català continuï avançant, perquè la ciutadania pugui disposar de l'ús real de la llengua catalana en tots els àmbits.

A Catalunya es parlen tres-centes llengües. Per tant, la societat catalana és plurilingüe, i això suposa un valor col·lectiu i també una oportunitat. En aquest context, el català, l'occità i sí, la llengua de signes catalana, com a llengües pròpies de Catalunya, se les ha de dotar de les eines adients, perquè es preservin al territori que els és propi i garantir-ne el futur.

El català ha de ser la llengua de cohesió del conjunt de la ciutadania, perquè és el vehicle d'expressió d'una societat. És el tret característic d'una cultura i és patrimoni també –també– dels habitants, evidentment, no catalanoparlants del país.

En un moment en què s'ha disparat el comerç electrònic i el consum de productes audiovisuals a través de les plataformes digitals de distribució de continguts, hem comprovat com la presència del català al sector digital és realment minsa. Un fet, d'altra banda, que també es repeteix en altres àmbits com pot ser la justícia o l'etiquetatge de productes.

Per això, cal treballar per revertir aquestes xifres. Estem convençuts que la creació de la nova Direcció General d'Innovació i Polítiques Digitals impulsarà el català en el món audiovisual i digital. Una oportunitat i un repte per a la llengua catalana.

Avui també que les dades mostren un retrocés clar en l'ús social de la llengua entre les noves generacions, és necessari engegar noves accions que acompanyen les que ja existeixen en aquest àmbit estratègic, desenvolupar polítiques lingüístiques que siguin eficaces en aquest sector clau audiovisual i digital. Per aquest motiu, pensem que és indispensable treballar colze a colze amb els experts i els especialistes per tal que l'aplicació de les polítiques sigui immediata.

En aquest sentit, cal més presència dels productes audiovisuals produïts, doblats o subtitulats en català i en occità, i és per això que defensem una quota mínima obligatòria de pantalla de productes produïts, doblats o subtitulats en català i en occità.

La represa del Pacte nacional de l'audiovisual, liderat amb el consens de tots els agents, contribuirà, sens dubte, a dotar l'audiovisual català de les estructures necessàries per al seu desenvolupament integral. I, per tant, caldrà posar a disposició dels agents implicats, públics i privats, els recursos humans i tècnics necessaris i la seva capacitat d'interlocució amb tots ells.

I l'últim aspecte, la importància de la internacionalització, de continuar estrenyent els llaços, la col·laboració institucional per obrir-nos portes i situar-nos en un lloc de referència; per donar-nos a conèixer i ser un pol d'atracció cultural, no només a nivell d'Europa, sinó també a nivell mundial, per atreure activitat econòmica, activitat cultural i també activitat turística.

Permeti'm fer-li una petició: és hora de marcar una nova estratègia comunicativa de la cultura i per a la cultura. Hem d'augmentar la promoció i la difusió de les creacions culturals que faci possible arribar al màxim nombre de persones perquè ningú es quedi enrere.

I acabo. Els canvis estructurals rellevants del departament que avui ha explicat i ens ha exposat, pensem que permetran adaptar-nos als objectius de la realitat actual. Per tant, és una mostra de la transformació que es vol dur a terme al Departament de Cultura, i seria molt interessant i seria molt productiu –que segur que serà així, no en tenim cap dubte– comptar, sobretot comptar amb la complicitat i la participació activa dels agents, dels sectors culturals...

La presidenta

Senyora Irene Aragonès, hauria d'acabar.

Irene Aragonès Gràcia

...per tal de definir polítiques culturals, consensuades i establir estratègies conjuntes.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, doncs, novament passarem la paraula a la consellera senyora Natàlia Garriga perquè ens faci una nova intervenció.

La consellera de Cultura

Moltes gràcies, presidenta. Intentaré anar... (*Veus de fons.*) Sí?

La presidenta

Sí, un moment. Disposarà...

La consellera de Cultura

Sí; no crec que els exhaureixi, però vaja.

La presidenta

...de trenta minuts. Molt bé. Doncs quan vulgui.

La consellera de Cultura

Intentaré anar grup per grup i anar contestant les coses més generals i aquelles que potser ja contesto a un, doncs, ja no caldrà a la resta.

En relació amb el PSC, doncs, moltíssimes gràcies, diputada Garcia, per les coincidències, grans coincidències en tot el que ens ha dit i en tota la nostra compareixença. Per tant, esperem que els tinguem al costat en molts espais i que puguem dialogar constantment.

Ens han dit que fins ara hi han hagut masses paraules i pocs fets. En realitat, nosaltres esperem..., que el que se'ns ha retret alguna vegada és que siguem més gent de gestió i no pas de paraules; per tant, esperem que aquesta legislatura sí que sigui la dels fets i que ho puguem aconseguir.

Tenim el dos per cent acordat. És un dos per cent acordat tant amb la CUP com amb Junts. Per tant, aquest dos per cent ha de ser possible. Aquest dos per cent, és veritat que no tenim pressupost aquest 2021, perquè anem amb pressupost prorrogat, però en breu ha de sortir l'ordre que ens activi l'inici de pressupostos per a l'any 2022, i és on hem de posar tota la força per tal de que el primer any fem un esforç molt més important pressupostàriament. I aquí sí que ens agradaria tenir-los a tots al costat per tal de que aquest primer any es noti, perquè en realitat gairebé hem perdut un any, que és aquest 2021, no?

Nosaltres hem parlat, aquest primer any 2022, que ens hauríem de situar en una xifra de 100 milions d'euros més per al Departament de Cultura. Això ja ho hem dit. Esperem que sigui una realitat. Ara s'inicia l'etapa d'elaboració de pressupostos, per tant, parlarem amb el Departament d'Economia, però és veritat que és un compromís de les forces de govern i de la CUP.

Què hem fet fins ara? En aquest moment, durant l'any 2021, ja hi ha hagut una aportació extraordinària de 26 milions d'euros per la covid, per a ajuts específics de la covid. A tot allò que s'ha necessitat, que s'ha parlat amb els sectors i que s'ha detectat com una necessitat en qualsevol de les unitats del departament s'ha fet front amb aquests 26 milions d'euros. Però no només en aquests espais, sinó que també s'ha cobert el dèficit dels grans equipaments culturals, dèficit que han tingut durant l'any 2020, evidentment, perquè han estat tancats i perquè no han tingut els ingressos previsibles.

Diàleg. Nosaltres totalment a favor del diàleg i crec que som els campions del diàleg. De fet, ens agradaria definir-nos com el departament que escolta, i a partir d'ara, i en aquests moments, nosaltres com a mínim estem amb les portes obertes i per parlar amb tothom.

Dones i ajuts. Doncs tenim ja criteris de gènere en moltes línies d'ajut i al que ens hem compromès avui en aquesta compareixença és obrir-les a les màximes... Evidentment, hi ha línies d'ajut que no hi poden haver criteris de gènere, perquè són per altres especificitats, però totes aquelles línies... Tenim en aquests moments set línies a l'audiovisual, de cinema, i això ha facilitat una presència destacada de dones en projectes. Per tant, és d'aquelles coses que volem fer a partir d'ara, que és avaluar, també veure com han funcionat, i si és així, estem totalment a favor d'incloure criteris de gènere en les línies.

En relació amb la clau municipal i el paper dels municipis, nosaltres portem i parlem de la Mancomunitat Cultural. Per a nosaltres la Mancomunitat Cultural és aquell espai d'entesa, de tothom, perquè, en realitat, els ciutadans el que ens dema-

nen és que ens entenguem, que ens coordinem i que siguem més eficients en aquesta coordinació, que no volen anar a picar a diverses portes, que hem de parlar la Generalitat, els ajuntaments –una peça clau, l’Ajuntament de Barcelona–, l’Àrea Metropolitana, tots els ajuntaments grans i tots els municipis petits que estan integrats tant en l’Associació com en la Federació de Municipis, evidentment, les diputacions, que ja són en aquesta Mancomunitat Cultural.

Ens parlava de llengua, nosaltres en la llengua el que aportem i diem és que hem de fer aquest pacte nacional per a la llengua. El pacte nacional per a la llengua és el que obrim a tothom a dialogar, a fer una conversa constructiva, per veure on arribem i on estem entre tots. Com a mínim, hem de saber i hem de reconèixer l’estat en què està actualment la llengua i on és la voluntat de fins on podem i volem arribar. La nostra és molt ambiciosa. Per tant, espero que la seva també.

En relació amb el diputat Manuel Jesús Acosta, només comentar-li, la cultura catalana és oberta, amb vocació d’internacionalitat, és de referència i ho continuarà sent. L’Institut Ramon Llull té un paper clau en això. No acabariem amb els exemples d’escriptors, cantants, artistes que enriqueixen el patrimoni cultural mundial. Té la màxima qualitat i la continuarà tenint.

Només comentar-li també que crec que..., només dir-li, i si vol, l’hi podem explicar, que s’ha equivocat de comissió en relació amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que en realitat, primer, està dins el Departament de la Presidència, que porta la corporació, i hi ha una comissió específica de la corporació. Només és perquè en tingui coneixement.

En qualsevol cas, nosaltres sí que participem en la corporació en tot el que fa a la producció de l’audiovisual. I si té un moment i vol que l’hi expliquem en algun moment en el departament, li explicarem en què consisteix la producció audiovisual a què donem suport des del departament.

A la diputada Sabater, gràcies també per totes les coincidències, perquè crec que són moltes i que..., bé, ja ho hem estat parlant durant dies, i, per tant, que segur que arribem a molts acords.

En relació amb la Plataforma de Cultura dels Països Catalans, doncs, també comentar el mateix, una mica que tenim una eina, una institució imprescindible que és l’Institut Ramon Llull. L’Institut Ramon Llull en aquests moments l’incorpora també les Illes Balears, però que nosaltres el que pretenem durant aquesta legislatura és que hi entri el País Valencià. Per tant, utilitzem les eines que tenim i espremem-les al màxim, no? Crec que hem de..., bé, és on ens hauríem de situar. I màxim diàleg en el que calgui i en el que necessitem.

Pel que fa a la recuperació, nosaltres el que posem és bàsicament..., parlem del ciutadà al centre, no?, parlem ja de mirar de posar aquest ciutadà al centre i, de fet, tenir aquesta mirada del ciutadà al centre i no tant només parlar dels sectors culturals, sinó la mirada... Hem d’ajudar els sectors culturals perquè pensem en el ciutadà, com volem aquest ciutadà més crític i més empoderat. D’acord?

Cultura associativa. Nosaltres mercantilització no en veiem, estem plenament convençuts i reforçarem l’accés a la ciutadania, perquè és una prioritat nostra. Un suport als ateneus, jo crec que ho hem explicat, però farem línies de suport i millorarem aquelles que tenim.

I molt important, el que sí que volem és facilitar i acostar els equipaments que tenim ja en el territori a la ciutadania. El més important és que a vegades no tant aquells equipaments no els estem obrint, sinó que ja no els pensem d’inici, en la seva mateixa construcció, perquè aquest mateix equipament pugui servir ser una escola i el cap de setmana pugui ser utilitzat perquè la ciutadania entri i l’utilitzi. Aquestes coses s’estan començant a fer des del Departament d’Educació fa un temps. Però qualsevol equipament que construïm a qualsevol dels nostres municipis ha de tenir aquesta mirada; no podem tenir mirades estanques, hem de tenir una mirada global. Per a nosaltres això és molt important.

I, evidentment, coincidim plenament en que l'educació és la porta d'entrada als hàbits culturals, al coneixement i a tenir aquests ciutadans que tots volem.

Un momentet que estic mirant... I, evidentment, nosaltres, màxima transparència amb tot, amb les dades, amb la integritat pública. I ara, a més, els dic que porto..., el nostre secretari general anteriorment era el secretari de Transparència del Govern de la Generalitat. Per tant, jo crec que millor segell de qualitat no podem tenir.

Al diputat..., perdona que no tenim el cognom. Luc... (*Lucas Silvano Ferro Solé intervé sense fer ús del micròfon.*) Sí, Ferro, perdona. Al diputat Ferro, crec que ho compartim gairebé tot, bàsicament, perquè en l'explicació que ens ha estat explicant realment ho compartim absolutament tot. Segurament, l'única cosa que nosaltres no hem explicat i que segurament ens heu aportat i que possiblement podríem parlar i dialogar és la competència dels equipaments artístics, perquè en realitat ens esteu demanant que els assumeixi Cultura. I és veritat que és una cosa que nosaltres no ens havíem plantejat. Per tant, disposats a col·laborar i veure quina és la situació, com ho voleu fer..., i que el Departament d'Educació hi estigui d'acord. Però, mireu quina seria la repercussió també en aquest tipus d'ensenyaments per tal de que els tinguem nosaltres en la nostra competència.

A la diputada Anna Grau, doncs, sí, el compromís amb la cultura del Govern i del president Aragonès és absolut. Aquest dos per cent aquest any el tindrem i, de debò, que ens en sortirem. Gràcies pel suport.

Al diputat Francesc Ten, doncs, gràcies pel suport, per tot i perquè bàsicament compartim tots els posicionaments.

És cert que l'Estat no és respectuós amb les competències pròpies. De fet, aquests darrers dies ho hem vist, perquè els fons Next Generation, només un terç d'aquests fons anirà a les comunitats autònomes que tenen competència exclusiva com, en aquest cas, en cultura.

Heu parlat també de mecenatge i, al principi, havia entès una altra cosa, però és veritat que heu acabat parlant de que ho hem d'instar a Madrid, perquè és bàsicament on hi ha les competències, que són les competències estatals, perquè sobretot el que no podem fer és crear falses expectatives a Catalunya. Tenim limitada a només una part de l'IRPF, la competència, per tant..., de desgravacions; per tant, sabem ben bé de què estem parlant. I allò, la llei de mecenatge, en realitat on hem de lluitar-la en aquests moments és a l'Estat.

L'impuls a l'associacionisme cultural és una prioritat.

Us donem les gràcies, evidentment, perquè hem pactat el dos per cent cultural de referència, que ens ha de servir.

I també, la veritat, m'ha agradat molt que comencem a parlar –no estava previst ara en aquesta compareixença– d'euros/habitant. Ens serà molt més senzill que esteu parlant ja d'aquests dos-cents euros/habitant, que nosaltres també estàvem parlant, però com que Actua Cultura i realment en l'imaginari de tothom tenim aquest percentatge, el que nosaltres, a partir d'un moment determinat i per tal de ser homologable a la resta d'Europa i comparatiu, hauríem de parlar d'aquests dos-cents euros/habitant, que nosaltres, com a Generalitat, ens comprometem a posar-ne setanta. És evident que l'esfo..., parlem de dos-cents, d'aquests setanta, perquè l'esforç sempre dins el món cultural és molt més alt per part dels ajuntaments. En aquest moment, els ajuntaments estan aportant uns 122, crec, euros/habitant per tant, arribar a 130 no seria tan complicat, però sí que és una cosa que hem de parlar entre tots per arribar a aquests dos-cents euros/habitant. Perquè és evident que l'Estat gairebé no apareix, eh?, vull dir, el percentatge de la inversió de l'Estat a Catalunya en cultura és irrisori.

I, finalment, la diputada Aragonès. Doncs moltíssimes gràcies pel suport. Com no podria ser d'una altra manera, posar la cultura al centre de les polítiques públiques i les persones al centre de la cultura. En realitat, nosaltres crec que és el resum de la nostra compareixença, no?, aquest posar la cultura al centre de les polítiques

públiques i les persones al centre de la cultura. És el nostre compromís, és evident. Cohesió, equitat, un sistema cultural integrat, transformació, accés a la cultura són tots els objectius que compartim, i com ho és el dos per cent i la mancomunitat per tal de treballar plegats.

Finalment, un tema que no havia sortit i que és molt important aquesta setmana, la transposició de la directiva en el món de l'audiovisual. En aquests moments, hem d'estar molt amatents a aquesta transposició de la llei de l'audiovisual estatal per tal de que no quedi minvat molta part de finançament i sobretot de llengua. Tenim dos temes a recórrer i a esforçar-nos per tal de que aquesta llei faci..., tingui algunes modificacions molt importants per al nostre país. Ho farem amb tot el sector i ho farem amb la ciutadania.

En principi, això és tot i acabariem després quan...

La presidenta

D'acord, doncs, moltíssimes gràcies, consellera. Passariem ara al torn d'intervencions dels grups. Començariem, com sempre, per la diputada portaveu del Partit Socialistes. Té la paraula.

Rocio Garcia Pérez

Moltes gràcies. Bé, consellera, primer de tot, celebro que digui justament que hem perdut el pressupost del 2021; és el que estem dient com a Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que era una oportunitat, que el candidat a president i actual president de la Generalitat, el senyor Aragonès, es va comprometre en campanya a portar un acord d'investidura i també un pla de pressupost del 21 i, evidentment, ho ha incomplert. La cultura, com la resta del país, però la cultura ho necessitava i no el tindrem.

Com deia, som en una nova legislatura. Farem una oposició útil i constructiva, però també fiscalitzarem el Govern i la seva gestió, oferim també diàleg i col·laboració per reforçar la cultura del país.

I també m'ha agradat que el portaveu Ten digués, no?, «les cultures», però les cultures en un altre sentit que possiblement ell no ha esmentat i és que en el país no només hi ha una cultura i no només hi ha una llengua. Les hem d'incorporar totes i les hem d'escoltar totes.

La passada legislatura, i una mica per a les persones que som noves, des del nostre grup parlamentari, el nostre portaveu va impulsar temes importants que es van poder debatre i que vam arribar a acords. És una línia que nosaltres estem treballant i que volem continuar.

Va facilitar, i també incidir en l'acció de govern, i m'agradaria poder-los-en recordar tres de molt importants, a proposta del nostre grup parlamentari, que van ser la renovació dels nous estatuts del Consorci per a la Normalització Lingüística, que es van aconseguir consensuar amb la majoria de la cambra; la renovació dels membres del Conca, que també l'hem felicitat abans, però el tornem a felicitar, que també va ser una contribució nostra de posar-ho en marxa, però vam aconseguir aquest suport majoritari, i també aprovar un sistema d'arxius a Catalunya, però que encara està pendent el seu desenvolupament.

Consellera, les empreses de teatre, també, de Catalunya, necessiten un projecte clar de protecció. També ens hem reunit amb elles, ens han fet arribar la seva petició de que fem aquesta mirada i ens consta que també ha mantingut diàleg amb elles i també l'hi valoren. O sigui que hem de continuar en aquesta línia.

També, de la mateixa manera, i n'ha fet esment també en la seva primera intervenció, l'Associació de Sales de Concerts, també sé que les ha escoltat, les hem de continuar escoltant.

També em sembla molt adient aquesta comissió que proposa amb Interior. Era una de les propostes que ens feien aquests dies, i jo crec que anem en el bon camí, si també s'ho planteja.

Bé, el nostre grup parlamentari dona prioritat també a la qualitat dels ensenyaments artístics, i també n'ha parlat i aquí alguns grups també. Aquesta comissió o aquesta taula de diàleg entre les dues conselleries també és molt oportuna i molt necessària. Fa massa temps que parlem i que no s'ha fet. Ara seria el moment i celebros també que ho digui.

Però també, nosaltres tenim com a grup molt clares algunes propostes que li volem expressar ara.

Les tenim estudiades...

La presidenta

La interrompo un moment, senyora Rocio Garcia. Només és per avisar-la que el comptador ha quedat mal posat i que se li acabarà el temps quan digui cinc minuts, perquè eren cinc minuts d'intervenció.

Rocio Garcia Pérez

No, si acabo molt ràpidament.

La presidenta

D'acord? Disculpi el...

Rocio Garcia Pérez

Acabo molt ràpidament.

La presidenta

No, no, no, només era per informar-la.

Rocio Garcia Pérez

En destaco algunes, consellera.

La presidenta

Gràcies.

Rocio Garcia Pérez

Crear un pla de xoc per a la cultura. Impulsar la llei de mecenatge i micromecenatge en matèria cultural. Avançar en l'Estatut de l'artista. Impulsar la modificació de la Llei del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts. Completar el mapa d'arxius de Catalunya. Desenvolupar un pla audiovisual català i de la indústria del videojoc. Recolzar de forma urgent el sector editorial en català i en castellà, també els creadors i creadores, escriptores, il·lustradores. Treballar per difondre i conservar el nostre patrimoni cultural, tant material com immaterial. I revisar la Llei 17/1990, de museus, que també ho ha esmentat, i també la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català.

Com hem dit, volem estendre la mà per ajudar la cultura, per ajudar de forma urgent el sector, però també volem treballar de forma consensuada, però sense oblidar que tenim un compromís i aquest compromís no es pot demorar més. Les paraules s'han de confirmar i s'han de poder veure materialitzades en fets.

Gràcies, consellera.

La presidenta

Moltes gràcies. Serà el torn ara del portaveu del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Manuel Jesús Acosta. Quan vulgui.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies, presidenta. Senyora Garriga, l'axioma fonamental en el món de la cultura, com ja he dit en la meua intervenció inicial..., es el espíritu crítico, la libertad, la innovación, el respeto a las personas y a la tradición cultural. Si nos centramos en la política de imposición lingüística que promueve la Generalitat desde hace cuarenta años, eufemísticamente titulada como «política de normalización lingüística», es más que evidente que no respeta la libertad ni el respeto a la Cataluña real que

tiene como lenguas oficiales el castellano, el catalán, el aranés. Es una cuestión de libertad, ¿eh? –es una cuestión de libertad.

Es que usted misma lo ha reconocido sin sonrojarse, en un ejercicio de totalitarismo genuino, ha dicho usted que hay que establecer un debate abierto sobre la situación de todas las lenguas y garantizar el uso del catalán, el aranés y de signos catalana. A mí me falta uno de los idiomas, que además es el que utilizan más personas en Cataluña, ¿eh?, que es el castellano. Y que, por lo tanto, es un tema de libertad, que quien quiera expresarse en un idioma o en otro, pues lo pueda hacer sin ningún tipo de coerción.

Me ha contestado sobre mis tres preguntas acerca de TV3 diciendo que me he equivocado de comisión. Pero después dice usted que su Departamento de Cultura colabora en la generación de contenidos con la corporación *de mitjans de comunicació*. Pues, la verdad, no lo entiendo. Precisamente es eso lo que le preguntado. Tres cosas le preguntado. Le he preguntado si la *corporació de mitjans de comunicació* es una herramienta útil al servicio de la cultura. ¿Es cultura denigrar a España con el peor insulto que se le puede proferir a una madre, como ha hecho reiteradamente el presentador de un programa de TV3? Y, la última pregunta: ¿es tener una mentalidad plural i crítica propia de una sociedad culturalmente avanzada destinar 240 millones de euros para mantener una televisión y una radio públicas que no emiten programas en castellano?, la lengua de más de la mitad de los catalanes y la segunda más hablada en el mundo. Esto lo he dicho anteriormente.

Y, finalmente, a continuación... Yo entiendo, le he formulado muchas preguntas, y eso no es un reproche: no podemos pretender que en el espacio de tiempo de que disponemos me conteste. Se lo digo sin ninguna acritud, es así. Pero me ha contestado diciendo..., me ha seguido contestando, a continuación, y me comenta, me habla acerca de la excelencia de la actual cultura catalana. Con lo que acabo de decir, pues, queda un poco, ¿no?, al menos, cuestionada esa excelencia, por la falta de respeto hacia las personas y hacía buena parte de la sociedad. Y señala como ejemplo el Institut Ramon Llull, que solamente fomenta en el extranjero programas culturales en catalán y aranés.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Acosta. Senyora Romero, si em pot substituir...

La vicepresidenta

Bé; doncs, té la paraula la portaveu de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la senyora Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Molt bé, moltes gràcies. Doncs, bé, de la intervenció d'abans i amb les respostes que m'ha fet, voldria afegir, no?, un parell de coses que havien quedat pendents, sobretot, en un aspecte que crec que amb la resposta que m'ha donat en el tema dels ateneus, vull matisar-la una mica més. O sigui, una cosa és..., jo ja ho sé, i vostè ho ha explicat molt bé, que hi hauria aquesta potenciació de la cultura associativa, però jo anava, diguem-ne, un pas més enllà, en el sentit de que la cultura que neix del carrer, que neix de la gent, no?, de baix a dalt moltes vegades s'organitza, s'autoorganitza amb espais d'innovació, amb espais que a lo millor ni tan sols estan emparats per una entitat legalment reconeguda, per una entitat formalitzada. Que hi han molts espais, i moltes vegades, doncs, els mateixos ateneus poden ser ateneus que no formen part dels ateneus formalment constituïts com a tals.

Aquesta cultura que neix de forma popular, de la gent, i que moltes vegades neix també de col·lectius, precisament, que s'empoderen amb la cultura per lluitar contra l'estigmatització, contra la discriminació, doncs, és una cultura per la qual cal vetllar, perquè s'ha d'enfrontar a moltes adversitats. I aquí enllaço amb una altra cosa que ha dit vostè abans, que hi havia una línia del projecte que ha presentat, que era

la de fer servir l'espai públic com a espai cultural, que crec que és una línia molt interessant, però que requereix adequació de les normatives actuals. Actualment, estem sotmesos a una tirania de lleis, com la Llei d'ordre públic, anomenada «mordassa», no?, que, és a dir, gairebé ho prohibeix tot, tot el que es pot fer al carrer. I, per tant, això s'haurà de veure.

I el tercer punt, en aquest sentit, que volia expressar és el del món municipal. Aquest món municipal que és el que, al cap i a la fi, acaba fent possible que la cultura arribi a les persones, perquè és, moltes vegades, el que posa a l'abast els edificis, els equipaments, té unes dificultats enormes de gestió, està limitat per lleis estatals molt restrictives, com l'LRSAL, i, de vegades, està, diguem-ne, subjecte a eventualitats també de direcció política en els mateixos municipis o de mala gestió. Només per posar un exemple, i, en tot cas, Badalona, des de l'any 2019, la principal biblioteca, la biblioteca central Can Casacuberta està tancada. Està tancada des del 2019, aquest servei que apropa la cultura, que és com un centre de primària a nivell de salut, no? Al servei més bàsic de cultura, la ciutadania d'aquest municipi, doncs, no hi pot accedir. I com aquest exemple, en diem moltíssims.

I, per tant, aquesta mirada des de dalt ben dissenyada, no?, aquesta proposta que es fa, ben dissenyada, ben pensada, que va en aquesta línia del dret bàsic de la cultura, de l'accés, ha d'aterrar parlant directament amb els municipis. Més enllà de si es crea la mancomunitat, hi ha una necessitat d'entendre què és el que dificulta la gestió municipal perquè arribi la cultura directament. I s'ha d'escoltar també el món local com a món de creativitat, un món on passen coses, en què es generen coses, es generen espais de creació, es generen iniciatives innovadores que han d'arribar també al Departament de Cultura, perquè s'han de tenir en compte, no?

I crec que aquest pont i aquesta capacitat de connectar amb la realitat del carrer, de baix a dalt, per a mi, doncs, és una cosa que m'ha faltat una mica o voldria saber si la consellera està d'acord amb que això ha de ser així i se li ha de donar via.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé. Doncs, senyor Lucas, pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, consellera. Només un incís: més enllà del debat sobre qui ha de tenir la competència sobre els ensenyaments artístics i sobre els equipaments, nosaltres el que considerem és que aquest departament hauria de vetllar perquè recuperin finançament, perquè són un element clau per al model cultural, per a la vida cultural d'aquest país. Si, a banda, volen obrir el debat de competències, nosaltres encantats de participar-hi.

I, per altra banda, dues qüestions que m'he deixat abans en la meva primera intervenció, que tenen a veure amb la remodelació que vostè ha fet del seu departament i la seva aposta per la innovació i la cultura digital. Nosaltres li proposem, com hem fet al Congrés, que aposti per la creació d'una plataforma digital pública d'accés lliure per a continguts culturals i divulgatius al servei de la creació dels autors i de les autores de contingut cultural. Ho hem proposat al Congrés i fem extensiva la nostra proposta també aquí.

I sobre política lingüística, només recordar-li que té una llei sobre la llengua de signes catalana per desenvolupar, que fa onze anys que l'esperem, i que esperem que la secretaria tingui capacitat per desplegar-la.

Res més, agrair-li la seva intervenció. Celebrem els punts de trobada. Crec que pot ser una legislatura on avancem plegats per a reenfortir i per construir un nou model cultural al nostre país. I compti amb nosaltres per a tot el que puguem ajudar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara, doncs, tindria la paraula la senyora Anna Grau, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Anna Grau Arias

Bona tarda altra vegada. Bé, no sé si és ben bé el mateix ser els campions del diàleg que donar pel seguit, cosa que en castellà es diria «*dar el sí de los tontos*».

Bueno, aquí se..., no me queda claro, dice: «Bueno, la apuesta del *president* Aragonès por la cultura es total», pero, ¿por qué cultura, por la cultura, digamos, del diálogo o por la cultura del diálogo de sordos?

El dos por ciento acordado tiene que ser posible, pero largo me la hacía para el 22, o sea, es una declaración de intenciones. O sea, queda a medio camino entre la promesa y la carta a los reyes, pero no digamos «no sabemos seguro si lo conseguiremos».

Pacto nacional por la lengua. ¿De verdad creen que tal como lo plantean la gente se va a sentir cómoda? ¿Toda la gente? O sea, o no va a ser nacional o no va a ser pacto. A ver, usted ha dejado caer sin contestar todas las quejas, alusiones al bilingüismo, unas más explícitas, otras más implícitas, unas más de refilón, otras más frontales. Usted no se ha dado por enterada de ninguna, o sea, cuando se le ha recordado que aquí existen más lenguas, que existe el castellano. O sea, a usted..., para usted solo existen el catalán, el aranés, la *llengua de signes en català*, evidentemente, porque en castellano tampoco. Bueno, parece ser que hay un clamor en la sociedad catalana por el tema del bilingüismo, por el respeto, se lo acaban de recordar los compañeros del Grupo Socialista, por los creadores en castellano. Ninguna alusión, no ha recogido... O sea, es que parece que no le merecen ni un comentario. Entonces, no hacer aprecio es el mejor desprecio. No es ser dialogante. No es ser..., no es ir de «buen rollo». Es ser no sé si totalitario, como le han dicho aquí, pero desde luego bastante dictatorial y despectivo.

El tema TV3. Bueno, comparto la perplejidad del representante de VOX, pero, bueno, sí me apunto a eso que usted..., me hago la ilusión de que si usted le ha invitado, espero que la invitación no le importe hacérmela extensa a mí. Yo sí me apunto a ir al departamento a que me explique bien clarito, línea a línea, cómo, cuándo, cómo y por qué se adjudican las ayudas a la producción audiovisual, porque, insisto, si fueran ayudas puras de cultura, igual habría unos requisitos que en el momento en el que eso se transforma en una *crida* a través de la «corpo», parece que nos saltamos algunos pasos. Y, bueno, hay quejas en el sector.

A ver, evidentemente, yo entiendo que los recursos son limitados, nunca se puede repartir al gusto de todos y el que se queda fuera nunca se queda contento, pero es que da la impresión de que siempre pillan los mismos y siempre se quedan fuera los mismos. O sea, concretamente, cuando hablas con los que..., dicen: «Es que siempre pillan los de la cuerda del Gobierno.» Entonces, claro, es muy triste que esto, sea verdad o sea mentira, se pueda decir.

Entonces, bueno, pues me ha dicho gracias por el apoyo. Bueno, tómeselo como un apoyo vigilante. O sea, yo, desde luego, de todo lo que ha dicho a medida que ha ido avanzando la tarde, pues, mi gozo en un pozo y las poquitas lucecitas iniciales de optimismo se han ido pagando. Tengo la impresión de que esto va a ser más de lo mismo: una política cultural para unos cuantos, una política cultural opaca. Usted dice que va a haber máxima transparencia y la garantía de eso que nos da es que la garantía es el que está ahora, el Secretario General de Transparencia del Gobierno. Pues arreados estamos, porque este Gobierno para que se transparenten sus cuentas tiene que intervenir el Tribunal de Cuentas. Entonces, bueno, a este paso no vamos realmente a darle la vuelta a nada y se van a perder oportunidades y más en un contexto de crisis y de covid, cosa que lamentaríamos.

La presidenta

Moltes gràcies. Ara tindria la paraula el portaveu de Junts per Catalunya, senyor Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Moltes gràcies, presidenta. D'una manera molt breu, deixi'm fer una petita referència encara a... M'ha agradat la manera en la qual coincidim de comptar la despesa per habitant i per cultura. Una cosa és el dos per cent, el dos per cent que vam impulsar en aquesta mateixa comissió per unanimitat i que vam treballar i que ens hi sentim tots, en el pacte mateix també hi treballem, però aquesta manera de comptar en paral·lel també la despesa per habitant, a mi em sembla que també és molt apropiada.

Sobre el català, em sembla que el resultat del 14-F, la societat de Catalunya reclama el que també demostra el pacte, que cal que treballem per reforçar el català, l'aranès i la llengua de signes per actuar, com ha dit i ens ha agradat, en tots els camps transversalment. Política lingüística afecta justícia, afecta educació, afecta, evidentment, cultura i mitjans audiovisuals. I aquí ens hi sentim molt còmodes.

Parlant de mitjans, doncs, lliga una mica amb alguna..., potser amb la Plataforma Cultural de Països Catalans, fer esment de la reciprocitat que m'agradaria que aquest Govern i la resta de governs poguessin tirar endavant sí o sí, d'una vegada.

Convé que frenem la disminució de l'ús social del català, que aturem la discriminació lingüística. Aquest ús social del català ha disminuït en la mesura que ha crescut el bilingüisme. Per tant, aquí hi ha una equació curiosa que hem d'analitzar i hem de treballar.

Insisteixo, després, en allò que he dit a la primera intervenció, què faríem si ja fóssim un estat. Per tant, aquí hem d'anar amb tota l'ambició i hem de treballar-hi i hi serem. El pacte parla del pacte nacional per a la llengua, treballar per fomentar la creació de continguts, perquè el català tingui presència en les tecnologies, etcètera. I, miri, deixi'm-li afegir aquí també una mirada que jo crec que també és molt factible, que el català sigui necessari, útil hi hem de treballar, però també ha de ser interessant. Ha de ser interessant per a l'usuari, per a la gent jove. Ha de ser ascensor social, però també li ha d'interessar culturalment, creativament i per fer això, això lliga després amb l'accés a la cultura, amb la transformació, amb ajudar els creadors que facin productes interessants o bé digitals o bé escrits o bé teatrals o etcètera.

No gaire res més, un parell d'intangibles: confiança i diàleg.

Consellera, moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Ten. Ara tindria la paraula la senyora Irene Aragonès, per Esquerra Republicana.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, presidenta. Bé, jo també seré molt breu. Deixem constància que creiem fermament i clarament en aquesta aposta decidida de transformació que avui ha exposat, consellera. I no tenim cap dubte que per tal de que sigui possible, el departament es dotarà econòmicament per tal de portar a terme aquest profund canvi de plantejament que la cultura necessita i, a més a més, aquesta construcció d'aquest sistema cultural de referència.

I em quedo amb la frase de la seva presentació: «Posem la ciutadania al centre de la cultura.»

Digitalització de tots els espais del Departament de Cultura, el reforç de l'estructura en àmbits estratègics, la innovació cultural, la Secretaria de Política Lingüística –que ara ho comentava el company de Junts, el senyor Ten– transversal –transversal–, que quedi clar. És a dir, no només en el Departament de Cultura, sinó en tots els departaments del Govern i en tot el Govern en general, i accés a la cultura. Cal consolidar aquest equilibri i apostar-hi clarament.

Per tant, res més. Li desitgem molts encerts i una gran tasca col·lectiva, que estem convençudes que la farà conjuntament amb el gran equip professional que l'acompanya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs ara tornem a passar la paraula a la consellera, que en aquest cas té el temps que vulgui, però es recomana que no sobrepassi els quinze minuts.

La consellera de Cultura

Sí; abans de fer les conclusions finals, només dues coses que crec que m'havien quedat una mica per contestar, que una és la plataforma digital de continguts que ens deia el diputat dels comuns. Hauríem de veure-ho i parlar-ho, perquè tenim moltes experiències en aquest sentit, i el millor seria que ho avaluéssim prèviament. Per tant, només dir-vos que estem a la vostra disposició per parlar-ne quan vulgueu, però que coneixem experiències i ens agradaria compartir-les. Per tant, o sigui, no és que hi hagi una oposició en cap cas, però sí que ho estudiem bé.

En relació amb la diputada Sabater, amb els ateneus. Som plenament conscients que són espais de cohesió, i el que farem és que puguin sorgir els màxims projectes d'aquests ateneus. I els ajudarem perquè no pateixin econòmicament.

I plenament conscients de que el que ens demana el ciutadà –amb tota la problemàtica administrativa que ens estava comentant– és que ens entenguem. És evident que hi ha competències que no són nostres i que són de l'Estat, però en totes aquelles competències que són nostres –de la Generalitat, dels ajuntaments–, parlem-ho, ajudem. Ajudem, col·laborem i parlem. D'aquesta manera li farem la vida al ciutadà molt més fàcil. Sé que hi està plenament d'acord, eh?, però era més que re, perquè el que hem de fer i ajudar és a aquesta col·laboració entre totes les administracions. Perquè no ens mirem, moltes vegades, i ens hem de mirar. Ens hem de mirar i col·laborar.

Ja com a conclusions finals. Tenim molta feina per endavant i volem que tingui sentit. D'aquí quatre anys volem haver aconseguit canvis en les quatre direccions esmentades: la construcció d'un sistema cultural de referència, l'accés a la cultura, la llengua i l'audiovisual.

Som conscients dels estralls que la crisi del coronavirus ha causat en el sector cultural, i també creiem fermament que la situació en què la majoria dels nostres creadors i empreses culturals vivien abans de la pandèmia tampoc era òptima. Volem millorar les condicions tant dels treballadors com dels públics de la cultura, tenint en compte que tots com a individus formem part del sistema cultural català d'alguna manera o altra.

Farem realitat el dos per cent de la cultura.

Analitzarem les necessitats actuals de la llengua i de l'audiovisual i revisarem i dotarem tot allò que ja estava fet correctament en el nostre sector.

Estem en un moment de canvi de paradigma social i hem d'aprofitar l'oportunitat de millorar com a societat. La història ens mostra que hem de ser fidels als artistes i pensadors perquè són els que tenen la veu del futur, i en temps de canvis profunds ells són els únics que ens poden guiar en l'ardu camí cap a la creació d'un món millor.

La cultura és un poderós instrument de canvi social i, per això, cal situar la ciutadania al centre i, també per això, cal una transformació profunda del sistema cultural des del realisme, el diàleg i la determinació. Aquest camí portarà la cultura catalana a encarar el futur amb optimisme i perspectives d'èxit a tots els nivells. Ho farem tot alhora i ho farem tots plegats.

Moltes gràcies, senyors diputats, senyores diputades.

La presidenta

Doncs moltes gràcies, consellera. Moltes gràcies a totes les diputades i diputats, a tot l'equip, als representants del Conca, als representants institucionals del Govern de la Generalitat que han acompanyat aquesta sessió.

I acabem aquí aquesta sessió. Serà fins a la propera.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i un minut.